

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

42. ČÍSLO / XXV. ROČNÍK

14 Kč • 0,70 €

22. ŘÍJNA 2017

Z obsahu:

Misionáři naděje dnes

Katecheze Svatého otce
Františka při generální
audienci 4. října 2017

- strana 2 -

Blahoslavený

Bonaventura z Potenzy

Libor Rösner

- strana 4 -

Královna nebe,

Matka milosrdenství,

Brána pro hříšníky

P. Štefan Ištvaník CSsR

- strana 5 -

Dny poslední

Úryvky z textů Alice

Lenczewské

- strana 7 -

Sv. Juda Tadeáš,

velký apoštol a ochránce

v beznadějných

záležitostech

P. Štěpán Maria Filip OP

- strana 8 -

Suma o darech

svatého Josefa (85)

- strana 10 -

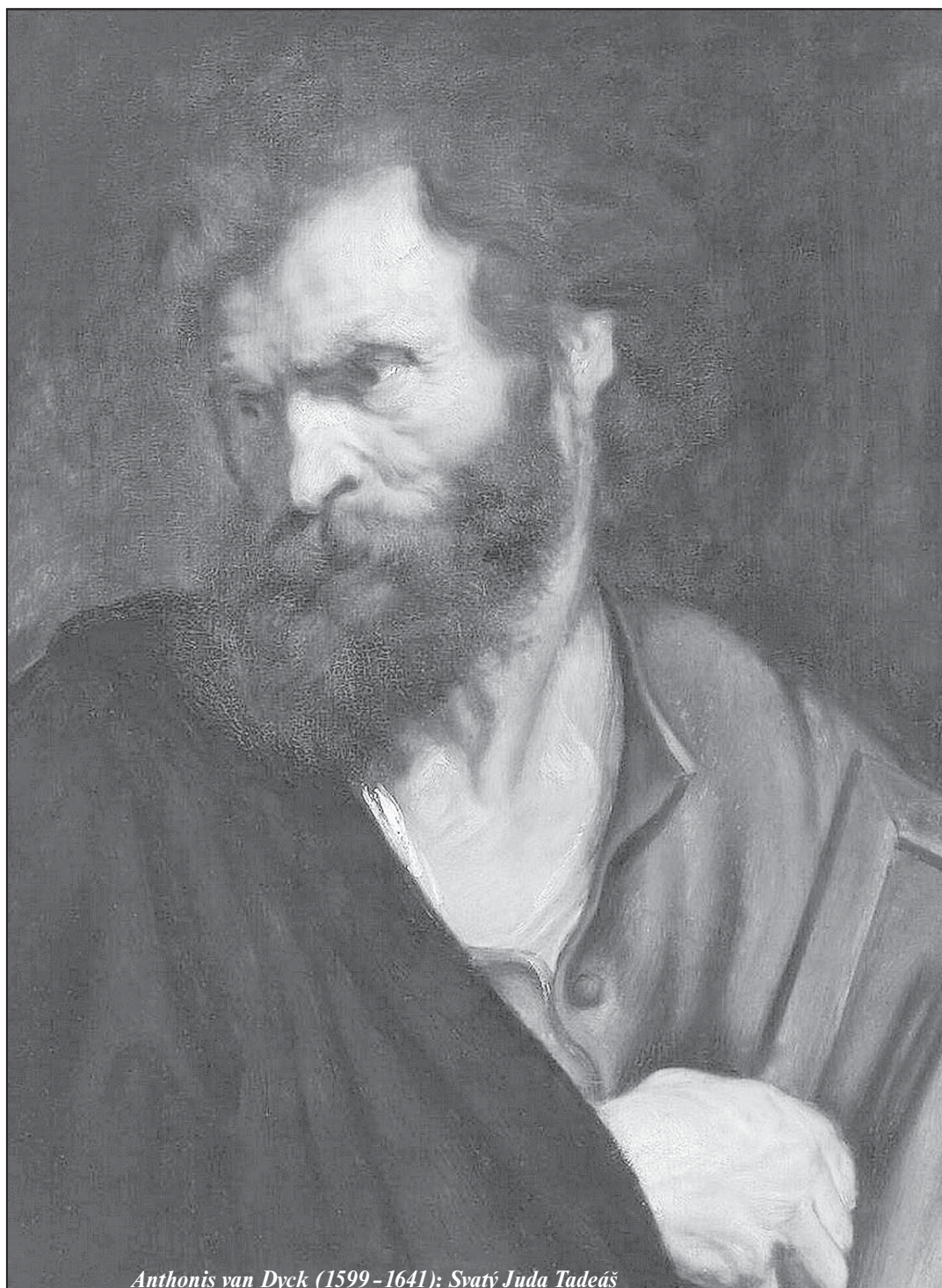
Od strachu k víře

- strana 10 -

Všeobecný obrat

od islámu

- strana 12 -

Anthonis van Dyck (1599 - 1641): Svatý Juda Tadeáš

Misionáři naděje dnes (Lk 24,36-41)

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci

4. října 2017 na náměstí Sv. Petra v Římě

Drazí bratři a sestry, dobrý den! V této katechezi k vám chci promluvit na téma: misionáři naděje dneška. Těší mne, že tak činím na začátku měsíce října, který je v církvi zvláštním způsobem věnován misijnímu poslání, a také na svátek sv. Františka z Assisi, jenž je velkým misionářem naděje.

Křesťan totiž není prorokem zkázy. Podstata jeho zvěsti je opačná, totiž Ježíš, který z lásky zemřel a kterého Bůh zrána o Velikonocích vzkřísil z mrtvých. Toto je jádro křesťanské víry. Pokud by evangelia končila Ježíšovým pohřbem, zařadil

by se příběh tohoto proroka mezi ostatní hrdinské osobnosti obětující svůj život nějakému ideálu. Evangelium by tak bylo povznášející a útěšnou knihou, avšak nikoli zvěstí naděje. Evangelia však nekončí Velkým pátkem, jdou dál; a právě toto další pokračování proměňuje naše životy. Ježíšovi učedníci byli v onu sobotu po jeho ukřížování sklíčení; kámen přivalený ke hrobu uzavřel tři roky nadšení prožitého s jejich nazaretským Mistrem. Zdálo se, že je všemu konec, a někteří – zklamani a ustrašení – již začali Jeruzalém pouštět.

Ježíš však vstává z mrtvých! Tato ne očekávaná skutečnost obrací a podvra-

cí mysl a srdce učedníků. Ježíš totiž nevstává z mrtvých jenom kvůli sobě jako by snad jeho znovuzrození byla nějaká výsada, kterou si žárlivě střeží. Když vystupuje k Otci, tak proto, že chce, aby na jeho zmrtvýchvstání měla účast každá lidská bytost, a táhne vzhůru celé stvoření. V den Letnic jsou učedníci proměněni dechem Ducha Svatého. Nebudou jenom všem přinášet nějakou krásnou zprávu, nýbrž oni sami budou jiní než dřív, obrození k novému životu. Ježíšovo zmrtvýchvstání nás proměňuje mocí Ducha Svatého. Ježíš je živý, je živý mezi námi, je živý a má moc proměňovat.

Je krásné přemýšlet o tom, že jsme zvěstovateli Ježíšova vzkříšení nejenom slovy, nýbrž skutky a svědectvím života! Ježíš nechce svědky, kteří umějí pouze opakovat nazpaměť naučené formulace. Chce svědky: lidi, kteří šíří naději svoji

Pokračování na str. 6

Misijní neděle, kterou právě prožíváme, nás nejen vybízí k modlitbám za misie, ale zároveň by měla oslovit naše srdce tak, abychom si znovu v plné hloubce a šíří uvědomili, co znamená být misionáři naděje, kterými jakožto křesťané jsme. Být křesťanským misionářem znamená nejen být hlasatelem Ježíše Krista vtěleného, ukřížovaného a zmrtvýchvstalého, nýbrž zároveň ukazovat světu Boha milosrdného, který chce, aby každá lidská duše došla spásy. A právě z tohoto úhlu pohledu můžeme na následujících stránkách rozjímat nad misii dnes.

Blahoslavený Bonaventura z Potenzy je pro nás skvělým vzorem, jak žít v Boží přítomnosti a jak o Bohu vydávat svědectví druhým lidem. (str. 4) Povšimněme si, že se odevzdával Bohu v sebezáporu, že byl horlivým ctitelem Panny Marie, chodícím milosrdenstvím, žádaným zpovědníkem, Bohem mimořádně omilostněným dary prorokování a uzdravování...

Žádná misie se neobejde bez pomoci Panny Marie, Matky milosrdenství. Je to právě ona, kdo otevírá brány milosrdenství Božího. (str. 5-6) A jak zjevila sv. Brigitě, velmi touží pomoci hříšníkům, a nešťastný a po smrti věčně nešťastný bude člověk, který se mohl za svého pozemského života k ní utíkat a neutíkal

Editorial

se. Nezní nám v uších rovněž poselství z Fatimy o obrácení hříšníků? Stejně tak nám četba Ježíšových sdělení polské mystičce Alici Lenczewské připomíná fatimskou zvěst o konečném vítězství Neposkvrněného Srdce Panny Marie. (str. 7) Má-li jakákoliv misie přinést lidským duším dobré ovoce, nemůže pominout působení Královny nebe.

Nejsou to nové skutečnosti, o kterých zde hovoříme, ale – jsou pevně zakotveny v našich životech? Pokud jen trochu cítíme nejistotu v odpovědi, je vhodný čas se znovu nad těmito myšlenkami hlouběji zamyslet... Možná dojdeme k tomu, že by pořádnou misii potřebovalo i naše srdce. Třeba jen proto, aby více důvěřovalo v Boží moc a pomoc v našem životě. I tak může totiž vypadat duchovní boj vedoucí k užšímu spojení s Bohem – jak můžeme sledovat ve svědectví Basie. (str. 10-11) Bůh je milosrdný a nabízí nám obrovské množství duchovních prostředků k našemu uzdravení – těla i duše!

Někdy jsou podmínky k obrácení a přijetí katolické víry velmi obtížné. Ale u Boha není nic nemožné, jak dosvědčuje bývalá muslimka Marie. (str. 12-13) Její situaci bylo možné nazvat bezna-

dějnou, a přece se Bůh postaral... Z Mariina příběhu pak pro nás vyvěrá nezbytnost modlitby za pronásledované křesťany a jejich rodiny. V Den modliteb za misie jde o výzvu, kterou nesmíme přeslechnout.

Stane se, že jsme na pokraji sil, že si už nevíme rady, tíží nás beznadějí. Bůh je k nám natolik milosrdný, že nám poskytuje služby svých věrných – světců, kteří nám mají pomáhat na naší pozemské pouti. Jedinečným pomocníkem právě v beznadějných situacích je příbuzný Ježíše, Panny Marie a sv. Josefa – apoštol sv. Juda Tadeáš. (str. 8-9) Ocitneme-li se se svými silami u konce – třeba právě při misijním úsilí – neváhejme a utíkejme se k tomuto světcovi, o němž jsme toho jistě již hodně slyšeli.

Misie vyžaduje od křesťana, aby byl plně zakotven v Bohu a v Panně Marii. Kéž vědomí této nezbytnosti v nás vzbuzuje touhu po naprostém sebeodevzdání se do rukou Božích a – jak nás vyzývá poselství z Fatimy – po bezpečném úkrytu pod ochranným pláštěm Neposkvrněné! Budeme-li takto duchovně vybaveni, přinese i naše misie dobré ovoce pro duše druhých dětí Božích.

Daniel Dehner

Ještě před setkáním s Ježíšem ti chce evangelista ukázat, jak se v Ježíšově blízkosti organizuje spiknutí zla. Farizeové se sešli, *aby se poradili* o svém společném postupu proti nepohodlnému prorokovi.

Chtějí na něho nastražit léčku. Je to příklad, jak i proti tobě postupuje tvůj odvčký nepřítel. Zlo odjakživa spoléhá na svou vynalézavost a záludnost. Chystá léčky. Umí se dovedně schovávat za někoho jiného, předstírá dokonce zájem a dobrý úmysl. S oblibou používá lichocení a vemlouvá se do přízně. Ježíšovi protivníci všechny tyto taktiky dokonale ovládají. Vyhledali si pohotové a ochotné kolaboranty a dávají jim podrobné instrukce, jak mají postupovat. Jdí také k Ježíši a sleduj výsledek připravené provokace. Přesvědčíš se, že navzdory své vychytralosti je zlo před Boží tváří vždy krátkozraké a samo sebe usvědčí z neupřímnosti a nedůslednosti. Všimni si, jakým způsobem se farizejští vyslanci ujímají slova:

Mistře, víme, že jsi pravdomluvný.

Jestliže to opravdu vědí a jsou o tom přesvědčeni, jak to, že se ještě pokoušejí chytit Ježíše do léčky? Ten, kdo je opravdu pravdomluvný, se nemusí žádné léčky obávat. Do léčky je možno polapit jen lež, nikoliv pravdu. To, co pokoušitelé vyslovili pouze jako lstivou lichotku, řekni Pánu z celé upřímnosti svého srdce: Mistře, děkuji ti, že mi přinášíš jedině slova pravdy, že ke mně přicházíš jako Pravda sama.

Mistře, víme, že učíš skutečně Boží cestě.

Proč si vymysleli právě toto prohlášení? Jsou si vědomi, že právě takto o Ježíšovi smýšlejí zástupy, které za ním přicházejí a vyhledávají ho. Takto o Ježíšovi smýšlejí vlastně všichni kromě nich samých. Vyslovili ve skutečnosti to, co je nejvíce provokuje, jen aby vyvolali co nejlepší dojem, a to nejen u Mistra, ale i u veřejnosti. Taková neupřímná prohlášení pokrytců tě nesmí překvapit. Ovoce, které přinášejí, je dostatečně usvědčující, že ve svém nitru nemohou snést právě to, co navenek lícověně prohlašují. To, co by mělo být i pro ně důvodem radosti a vděčnosti, naplňuje je nepokojem a záští. Jak smutno a těžko je srdci, které si nechce připustit, že k němu přichází a promlouvá sám Bůh. Bojí se, že kdyby přijalo jeho poselství, přišlo by o svůj pohodlný poklid, o svou vykonstruovanou sebejistotu, a tak se raději předem pouští

Provokace

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

Co mě pokoušíte, pokrytci?

do zápasu s tím, který nejen *učí Boží cestě*, ale sám je *Cesta*.

Ale zakrývací manévry ještě pokračuje. *Víme, že se na nikoho neohlíš a nebereš ohled na postavení člověka.*

Ten, kdo je Božím služebníkem, tak jak je jím Boží Syn, se skutečně nepotřebuje na nikoho ohlížet: nehledá lidskou přízeň, chválu ani lacinou popularitu. Za tou se pachtí právě ti, kdo v zajetí své sebestřednosti ani nepoznali jiný cíl a smysl svého života. Aniž si to připouštějí, poukázali provokatéři právě na to, co je odlišuje od Mistra, ale i od ostatních lidí: převelice si zakládají na svém postavení a mínění lidí. Ani tento jejich vyprovokovaný dialog nic jiného nesleduje.

Po tomto úvodním zastíracím manévru konečně přichází připravená past, kterou vymyslela pyšná vychytralost: *Je dovoleno dávat císaři daň?*

Ježíš je prohlédl ještě dříve, než otevřelí svá ústa. *Co mě pokoušíte, pokrytci?* Nauč se od Pána nazývat věci pravým jménem. On, který s takovou láskou vedl rozhovor s Nikodémem, se ženou u studnice Jakubovy i s pohanskou prosebnicí, bude velice rychle hotov s provokatéry, kteří v dialogu nehledají poznání a pravdu, ale uspokojení své škodolibosti. Dialog má smysl jen tehdy, když k němu obě strany přistupují se stejně otevřeným srdcem, s upřímností, pokorou a bez postranních úmyslů.

Veřejně vyslovená otázka vyžaduje nicméně veřejnou odpověď: *Dávejte, co je císařovo, císaři, a co je Boží, Bohu.*

Ježíšova moudrá replika je nejen dokonale porážkou farizejské vyzývavosti, ale i užitečným poučením pro tebe i pro ostatní posluchače. Upozorňuje tě, že povinnosti, které máš vůči občanské společnosti, zavazují tě nejen před lidmi, ale také před Bohem.

Zpívejte Hospodinu píseň novou, zpívej Hospodinu celá země. On povede při národů podle práva⁽¹⁾.

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ srov. Ž 96,1.10

Liturgická čtení

1. čtení – Iz 45,1.4-6

Toto praví Hospodin svému pomazanému Kýrovi, kterého jsem vzal za pravou ruku, abych mu podmanil národy, abych odpásal bedra králů, abych před ním otevřel vrata, aby žádná brána nezůstala uzavřena: „Pro svého služebníka Jakuba, pro Izraele, svého vyvoleného, zavolal jsem tě jménem, poctil jsem tě, i když jsi mě neznal. Já jsem Hospodin, jiný není, není Bůh mimo mne. Přepášu tě, i když mě neznáš, aby se poznalo od východu slunce i od západu, že mimo mne jiný není. Já jsem Hospodin a nikdo jiný (není Bohem).“

2. čtení – 1 Sol 1,1-5b

Pavel, Silván a Timotej soluňské církevní obci, která je ve spojení s Bohem Otcem a s Pánem Ježíšem Kristem. Milost vám a pokoj!

Stále děkujeme Bohu za vás za všechny, když si vás připomínáme ve svých modlitbách. Před našim Bohem a Otcem vzpomínáme bez přestání, jak je vaše víra účinná, láska obětavá a naděje v našeho Pána Ježíše vytrvalá.

Víme o vašem vyvolení, bratři Bohem milovaní. Když jsme vám přinesli evangelium, nebyla to jen pouhá slova, naopak: bylo to provázeno projevem moci, činností Ducha Svatého a hlubokým přesvědčením.

Evangelium – Mt 22,15-21

Farizeové odešli od Ježíše a uradili se, jak by ho chytíli za slovo.

Poslali k němu své učedníky zároveň s herodovci, aby mu řekli: „Mistře, víme, že jsi pravdomluvný a že učíš cestě k Bohu podle pravdy. Nedbáš lidských ohledů, nehledíš totiž na to, čím kdo je. Pověz nám tedy: Co myslíš, je dovoleno platit daň císaři, nebo ne?“ Ježíš prohlédl jejich zlý úmysl a odpověděl: „Co mě pokoušíte, pokrytci? Ukažte mi peníz, kterým se platí daň!“

Podali mu denár.

Zeptal se jich: „Či je to obraz a nápis?“ Odpověděli: „Císařův.“

Tu jim řekl: „Dávejte tedy, co je císařovo, císaři, a co je Boží, Bohu.“

Blahoslavený Bonaventura z Potenzy

Dne 26. října si církev připomíná liturgickou památku muže, jenž byl pro lidi, s nimiž se setkával, druhým Jeremiášem. Jmenoval se sice původně Antonín, při oblečení hábitu menších bratří však obdržel nové jméno, a to jméno po slavném učiteli církve žijícím ve 13. století – sv. Bonaventurovi. Svým životem se tento minorita stal druhým Bonaventurou.

V chudé rodině žijící ve městě Potenza v Neapolském království se 4. ledna 1651 narodil manželům Leliovi a Kateřině Lavangovým syn Antonín Karel Gerard. Rčení „Chudoba cti netratí“ Lavangovým sedlo jako málokomu. Dbalo se u nich na poctivost a zbožnost a tyto vlastnosti dostal Antonín do vínku. Nebyl z těch, kteří by se hnali za klukovskými zábavami a hrami, dával přednost samotě a modlitbám před obrazem Bohorodičky. Bylo zřejmé, že směřuje k zasvěcenému životu.

Toto všeobecné přesvědčení naplnil v 15 letech svého života, kdy vstoupil k minoritům. Stal se členem komunity menších bratří v Noceru a zde přijal řeholní jméno, s nímž prožil zbytek života a k němuž se dnes připojuje adjektivum „blahoslavený“.

Byl velice bystrý a inteligentní, proto mu představení nařídili, aby začal studovat a připravovat se na svátost kněžství. Sám chtěl z pokory sobě vlastní zůstat pouhým bratrem, z poslušnosti ale musel rozhodnutí naplnit. Po vysvěcení byl poslán nejprve do kláštera v Lapiu a posléze v Amalfi, kde se setkal se svým pozdějším duchovním vůdcem P. Dominikem z Mura. Jeho klášterní život sestával z plnění řeholních povinností, kromě toho vedl katecheze pro děti, a dokonce i pro námořníky. S nevídaným zápalem též hlásal slovo Boží všude tam, kam zavítal, a byl horlivým ctitelem nejsvětější Panny Marie.

P. Bonaventura se hodně postil, bičoval (stěny jeho cely byly potřísněny krví) a spával na holé zemi (všehovšudy dvě hodiny), přepásán řetězem. Ač byl sužován těžkou chorobou, nikdy na sobě nedal nic znát a vše snášel s obdivuhodnou výdrží a trpělivostí. Vyznával totiž

zásadu, že jeden den utrpení vydá před Bohem za víc než léta zbožného života utrpením nedotčeného a že sladkost přebývání s Ježíšem na věčnosti zakouší pouze ten, kdo s ním zakouší hořkost kalicha ve světěездеjším. Proto Bohu za své utrpení ještě děkoval a velebil jej za to, že je na něj sesilá. Trpělivost u něj

ovšem nebyla samozřejmostí, dlouhá léta právě o ni a o schopnost sebeovládání Boha úpěnlivě prosil. Byl totiž poměrně dost vznětlivý a popudlivý a měl velké potíže se sebeovládáním. Nešlo to sice okamžitě, ale přece jen se mu nakonec podařilo vybojovat se svou přirozeností vítězný boj.

Když se stal v roce 1703 novicmistrem, apeloval na své svěřence zejména v oblasti pokory a poslušnosti. Sám byl ztělesněním obou ctností, říkával, že je z poslušnosti ochoten jít třeba i do pekla a snášet tam ta nejtěžší a nejhruznější muka. Že nebyl v otázce poslušnosti jen teoretikem, dokazoval dnes a denně. Jednou se například v klášteře v Amalfi ztratil klíč od sakristie a kterýsi z bratřů řekl, že spadl do studny. Místní kvadrián otci Bonaventurovi žertem přikázal, aby ho s pomocí rybářského prutu vylovil. K všeobecnému překvapení pak klíč skutečně vylovil. Co se pokory týče, vykonával bez hlesnutí i ty nejposlednější práce, kterými ho představení pověřovali. Pro všechny byl vzorem řeholníka, vzorem menšího bratra.

Díky tomu, že sám sebe dokázal změnit, dokázal měnit i ostatní, včetně tzv. beznadějných případů. Na každého působila jeho mírnost a shovívavost. Díky těmto vlastnostem dokázal opravdu hotové divy s dušemi svých svěřenců. Leckdy prý stačilo jediné slovo a dotyčný napomenutý jedinec šel do sebe. Bonaventurova schopnost formovat duše přiměla

i ravellského biskupa, aby si jej vybral za svého zpovědníka.

Otec Bonaventura byl též chodícím milosrdenstvím, navštěvoval v duchu Kristovy výzvy nemocné a vězně, a když v roce 1707 vypukla v Neapoli velká epidemie cholery, osobně se vzdor pokročilému věku a vlastnímu onemocnění do tohoto jihoitalského města vypravil, aby pečoval o lidi epidemií postižené. Řada z nich se díky němu uzdravila, mnohdy i zázračným způsobem – zbožný menší bratr je léčil pomocí oleje z lampy sv. Antonína. Jednou v městečku Atrani potkal malomocného a štítivě se mu vyhnul. Náhle se však při vzpomínce na sv. Františka z Assisi vrátil, objal jej a políbil – to proto, aby nezhřešil nedostatkem lásky ke svému bližnímu.

Čemu se ale vyhnul, byla funkce představeného, která mu „hrozila“. Uprosil spolubratry, aby jej tímto nepověřovali, už funkce novicmistra byla pro něj dle jeho vlastního mínění až příliš, přál si zůstat obyčejným řeholníkem. Všem okolo však bylo jasné, že jen tak obyčejným řeholníkem není nejen kvůli svatému životu, ale i kvůli darům prorokování a uzdravování (jak se ukázalo v Neapoli); mimo to měl též četná zjevení. Nenapravitelné hříšníci předpověděl strašlivou smrt v bolestech způsobenou postupným uhníváním těla; bohabojného spolubratra zase povzbudil prococtvím o blízkém stanutí před věčným Soudcem, který jej zahrne svou nebeskou slávou...

S darem prorokování otce Bonaventury se snoubí i skutečnost, že předpověděl svou vlastní smrt. Když pak 26. října 1711 v Ravellu umíral, měl jméno Mariino na rtech. Krátce předtím ještě všechny přítomné poprosil o odpuštění svých provinění vůči nim.

Jeho krev, kterou mu jeden z bratřů zabývající se lékařstvím na příkaz představeného v okamžiku smrti odebral, zůstala zachovaná v tekutém stavu. Čtyřiašedesát let poté, tj. v roce 1775, byl otec Bonaventura z Potenzy papežem Piem VI. beatifikován.

Královna nebe, Matka milosrdenství, Brána pro hříšníky

Italové zaútočili na Etiopii a byli poraženi u města Adua. Mnoho italských vojáků se dostalo do zajetí. Mezi nimi byl také syn chudé matky, která napsala dopis císaři do Etiopie. Císař Menelik II. dopis dostal a také si jej přečetl. V dopisu stálo toto: „Jsem ubohá matka. Můj jediný syn je tvým zajatcem. Velký císaři, smiluj se nad ubohou matkou a propusť na svobodu mého syna. Prosím tě o to já, matka, ve jménu Panny Marie, té nejlepší Matky.“ Když císař přečetl tento dopis, dal si předvést onoho zajatce a řekl mu: „Jsi svobodný a řekni tvojí matce, že tě neosvobodil císař Menelik, ale Panna Maria, ta nejlepší Matka, a ona je Královnou nebe. Víš, ona je i mojí Matkou, a když ti Matka řekne ano, já nemohu říci ne. Jdi, kéž tě Panna Maria, tvoje i moje Matka, ochraňuje.“

Tohoto zajatce osvobodila Panna Maria, ale to není její hlavní úkol, osvobodovat vojáky ze zajetí. Jejím hlavním úkolem je chránit nás, abychom nepadli do zajetí hříchu, ďábla, pekla. Když někdo přece jen padne, ona dělá všechno, aby nás z tohoto největšího zajetí, ba přímo otroctví osvobodila. Ona je skutečně Matka milosrdná a je Královnou nebe, jak o ní pěkně řekl císař Menelik, proto dělá všechno, aby nás přivedla k sobě do nebe, do tohoto největšího a věčného štěstí, pro něž nás Bůh stvořil.

Tedy Panna Maria je Královnou nebe. Je-li Královnou, tak potom má také královskou moc. Avšak jak máme chápat tuto její královskou moc? Ke královské moci patří dvě velké povinnosti: spravedlnost a milosrdenství. Proto při korunovaci krále podávali králi nejen žezlo, symbol jeho královské moci, kterou má uplatňovat spravedlivě nad svými poddanými. Ale také ho pomazali olejem a ten mu měl připomínat, aby byl nejen spravedlivým, ale i milosrdným. Tedy král má být na jedné straně spravedlivý, musí spravedlivě soudit. Na druhé straně musí být také milosrdný, musí milovat své poddané a musí mít soucit s jejich chybami a nedostatky.

Jak to je s královskou mocí Panny Marie? Svátí Otcové nám to vysvětlují takto: Když počala a porodila Ježíše Krista, který je Králem nebe i země, Pán Ježíš rozdělil svoji královskou moc se svojí Matkou tak, že on zůstal Králem spravedlnosti a Panu Marii učinil Královnou milosrdenství. Její milosrdenství nejvíce potřebují ti nejubožejší a těmi jsou hříšníci, kteří jsou v otroctví hříchu, ďábla a pekla. Proto se svatý Bernard ptá: „Maria, jak bys mohla odepřít svoji pomoc ubohým, když jsi Královnou nebe a Matkou milosrdenství?“ Ano, čím je kdo větší ubožák, čím je kdo větší hříšník, tím většího milosrdenství Panna Maria se mu dostane.

V malém italském městečku na úpatí Apenin umírala chudá vdova. U její postele stála a plakala její šestnáctiletá dcera – Beatrice. Byla velmi hezká a velice zbožná. Umírající matka podala své dceři malý křížek se slovy: „Tento křížek jsem dostala od své umírající matky a teď jej dávám tobě, aby ti stále připomínal tvoji matku.“ Potom dodala: „Až zemřu a pochováš mě, zajdi do kapličky v lese, kam jsme spolu chodily, a popros Pannu Marii, aby ti odteď ona byla Matkou. Ona tě nikdy neopustí, tak jako ani mě nikdy neopustila. Jen ty jí zůstaň vždy věrná!“ Matka zemřela a Beatrice udělala tak, jak její matka řekla. Hned po pohřbu odešla do kapličky. Klekla si před sochu Panny Marie, vzala do svých rukou křížek a upřímně prosila Pannu Marii, aby odteď byla její Matkou. Vtom do kapličky přišel muž hrozného vzezření. Obrátil se na Beatrice s otázkou: „Znáš mě? Jsem Carlo Benzoni, vůdce banditů.“ Děvče se začalo třást, ale on pokračoval: „Neboj se, vím, že ti zemřela matka, a já sirotkovi nikdy neublížím. A co tady děláš?“ – „Modlím se k Panně Marii.“ – „Jen se modli. I já jsem se kdysi modlíval, ale teď už nemohu.“ Beatrice mu řekla: „Jen se modlete.“ – „Ne, já se už nemohu modlit.“ – „Tak se budu za vás modlit já.“ Beatrice se začala za něho modlit. Prosila Pannu Marii, aby mu vyprosila milost, aby se uměl tak modlit, jako to uměl ve svém dětství. Děvče se tak

upřímně modlilo, že Carlo padl na kolena, složil své ruce a modlil se. Za malou chvíli vyskočil, jako by se byl zahanbil kvůli tomu, co udělal. Vytrhl děvčeti křížek z rukou a utekl do lesa. Marně děvče vyběhlo za ním a křičelo: „Vraťte mi křížek, to je památka na moji drahou zemřelou maminku!“ Carlo zmizel v lese s křížkem. Od tohoto dne se Beatrice každý den modlila za Carla.

Přešly roky a Beatrice vstoupila do kláštera. Uplynulo ještě více let od události, která se odehrála v kapličce v lese. Beatrice se stala představenou kláštera. Zavolali ji. Když přišla, muž jí podává malý křížek se slovy: „Přišel jsem vám vrátit to, co jsem vám kdysi ukradl. Jako bandita jsem vám jej ukradl a jako kající lotr vám jej vracím. Na jedné straně mě mrzí to, co jsem udělal, a na druhé straně jsem vděčný za ten křížek, neboť on mě přivedl zpět k Bohu. Kdykoliv jsem se na něj podíval, vždy jsem si uvědomil, že někdo se za mne modlí k Panně Marii. Ta myšlenka pomalu probouzela moje svědomí, které mi začalo nejen vyčítat moje hříchy, ale také mě napomínalo, abych si dal do pořádku svoje účty. Vyčítky byly silnější a silnější, až jsem je nesnesl a šel jsem se sám udat. Po odpykání spravedlivého trestu dělám pokání v kapucínském klášteře, kde pracuji a modlím se. Nyní stojím zde před vámi a prosím vás, abyste mi odpustila.“ Představená kláštera ho ujistila, že mu ze srdce odpouští, a přislíbila mu, že se i nadále bude za něho modlit, aby na cestě pokání vydržel až do smrti. Potom se rozloučili a rozešli se.

Svatý Bernard si kladl otázku: „Proč církev nazývá Pannu Marii Matkou milosrdenství?“ A sám si na ni odpovídá: „Protože Panna Maria otevírá ono nekonečné Boží milosrdenství, komu chce, kdy chce a jak chce. Tak, že ani ten největší hříšník nezahyne, když ho chrání a za něho prosí ta nejsvětější mezi svatými – Panna Maria.“ Carlo Benzoni už neprosil, už se nemodlil, avšak prosila za něho Beatrice, proto nemohl zahynout. Panna Maria ho na prosby Beatrice přivedla znovu k Bohu.

Panna Maria může pomoci i tomu největšímu hříšníkovi, protože ona je mocná Královna nebe. Ale ona také chce pomoci, protože ona je rovněž Matkou milosrdenství. Proto svatý Jiří Nikodémský volá: „Neříkej, svatá Panno, že nám nemůžeš pomoci pro množství našich hříchů, protože ty máš takovou moc a jsi tak dobrotivá, že to převáží i ten největší počet našich hříchů.“

Panna Maria je mocná, proto nám může pomoci, Panna Maria je milosrdná, proto nám chce pomoci. V jedné chudé rodině se nejmladší chlapec naučil modlitbičku k Panně Marii, která začíná slovy: „Maria, pomoz, už je čas.“ Chlapec se velmi rád tuto modlitbičku modlival. Do té rodiny se nastěhovala bída. Otec ztratil zaměstnání a nově si nikde nedokázal najít. Už byl z toho zoufalý. Tak zoufalý, že jednoho večera, když se vracel domů, napadla ho strašná myšlenka: Skončím se svým životem, abych se nemusel dívat na bídu své rodiny. Už chtěl tuto myšlenku i uskutečnit. Ale musí se přece nejprve rozloučit se svými dětmi, i když jen ve spánku. Přišel domů, potichu jde k postýlce svého miláčka, aby ho naposledy políbil. Vtom dítě vykřikne ze spánku: „Maria, pomoz, už je čas!“ Když to otec uslyšel, zalily ho slzy.

V jeho srdci se znovu rodí naděje, vždyť jistě pomůže ta, kterou dítě tak upřímně prosí. V té naději si lehl a usnul. Panna Maria nezklamala. V krátké době si našel zaměstnání se slušným platem, aby mohl uživit svoji rodinu.

Panna Maria může pomoci, protože je mocnou Královnou nebe, ona chce pomoci, protože ona je Matkou milosrdenství. Ona nás chce všechny zachránit před hříchem, před ďáblem a peklem, Ona nás všechny chce přivést do nebe, neboť ona je tou Bránou, skrze kterou se hříšníci už v tomto pozemském životě dostávají k Bohu a po smrti do nebe. Sama nás o tom ujistila, když se zjevila sv. Brigitě a řekla: „Jsem Královnou nebe a Matkou milosrdenství. Jsem Radostí spravedlivých a Bránou, přes kterou hříšníci přicházejí k Bohu. Na zemi není tak velkého hříšníka, že by byl zbaven mého milosrdenství. To Boží milosrdenství k lidem mě udělalo takovou milosrdnou. Protože jsem tak milosrdná a tak velmi toužím pomoci hříšníkům, bude nešťastný a po smrti věčně nešťastný člověk, který se mohl za svého pozemského života ke mně utíkat a neutíkal se, a proto propadl věčnému zatracení.“

Abychom i my jednou nemuseli být mezi těmito nešťastnými, utíkejme se vždy

k Panně Marii, vždyť ona je skutečně Královnou nebe, Matkou milosrdenství a Bránou, skrze níž se hříšníci dostávají k Bohu. My všichni patříme mezi ně, proto s velkou důvěrou pojďme k ní.

Byl jeden bohatý a měl velmi dobré srdce. Kdysi k němu přišla chudá žena se svým dítětem, prosila ho o almužnu. Když se podíval na dítě a viděl, jak uboze vypadá, vytáhl krabičku, kde byly drobné mince, a řekl dítěti: „Naber si tolik, kolik se ti vejde do ruky, tolik si odneseš.“ Dítě nešáhlo do krabičky, ale pohlédlo jednou na matku, jednou na pána. Ten viděl, že dítě je na rozpacích, proto se ho zeptal, proč si nabere. Dítě odpovědělo: „Ať nabere maminka, protože má větší ruku než já.“

Takto říkáme i my nebeskému Otci. Ať pro nás nabere ty milosti, které nám on nabízí, Panna Maria, její ruce jsou mnohem větší než naše ruce. Když ona pro nás nabere, vždy nabere více, než my prosíme, protože ona nás miluje více, než si dokážeme představit. Proto se jen svěřme její moci, jejímu milosrdenství a nebudeme zklamáni, vždyť ona je skutečně Bránou, přes kterou se hříšníci dostávají k věčnému Otci do nebe.

*Z Ludová čítanka na nedele a sviatky
10/2002 přeložil -dd-*

Misionáři naděje dnes – dokončení katecheze Svatého otce ze str. 2

přívětivostí, úsměvem a láskou. Především láskou, protože moc vzkříšení uschopňuje křesťany milovat i tehdy, kdy se zdá, že láska ztratila svoje důvody. V křesťanské existenci je něco „navíc“, co nevysvětlí pouhá síla ducha či větší optimismus. Víra, naše naděje není pouhý optimismus; je to něco jiného, něco víc! Jako by věřící byli lidmi, kteří mají nad hlavou „kousek nebe“ navíc. Toto je hezké: jsme lidmi, kteří mají nad hlavou kousek nebe navíc, a provází nás – leckým netušená – jeho přítomnost.

Úkolem křesťanů na tomto světě je tedy otevírat prostory spásy jako regenerační buňky schopné dodávat mízu tomu, co se jeví jako ztracené. Když je nebe zcela zatažené, je požehnáním ten, kdo umí mluvit o slunci. Takový je pravý křesťan, nehořekuje a nerozhořčuje se, nýbrž je si

loubou zmrtyvýchvstání přesvědčen, že žádné zlo není nekonečné, žádná noc není bez konce, žádný člověk není definitivně pochýbený a každá nenávisť je překonatelná láskou.

Zajisté, učedníci za tuto naději, kterou dostali od Ježíše, někdy draze platí. Pomysleme na četné křesťany, kteří neopustili svůj lid, když přišel čas pronásledování. Zůstali tam, kde si nebyli jisti ani zítřkem a kde si nemohli naplánovat nic, doufajíce v Boha. A pomysleme na naše bratry, na naše sestry z Blízkého východu dosvědčující naději a obětující tomuto svědectví i život. Toto jsou praví křesťané! Nosí v srdci nebe, dívají se dál, vždycky dál. Komu se dostala milost přijetí Ježíšova vzkříšení, může doufat v to, co je nenadálé. Mučedníci všech dob sdělují svoji věrností Kristu, že nespravedlnost

nemá v životě poslední slovo. Ve zmrtyvýchvstání Kristu můžeme doufat stále. Muži a ženy, kteří mají „proč“ žít, vydrží v časech zkázy více než druzí. Komu stojí po boku Kristus, opravdu se ničeho nebojí! A proto křesťané, opravdoví křesťané, nejsou lehkovážní a povolní. Jejich mírnost není totéž co nejistota či podbíživost. Svatý Pavel vybízí Timoteje, aby trpěl pro evangelium, a říká: „Bůh nám nedal ducha bojácnosti, ale ducha síly, lásky a rozvážnosti.“ (2 Tim 1,7) Když padnou, vždycky vstanou.

Proto je křesťan, drazí bratři a sestry, misionářem naděje. Nikoli svoji zásluhou, nýbrž díky Ježíši, pšeničnému zrnu, které padlo do země, odumřelo a přineslo hojný užitek (srov. Jan 12,24).

*Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán*

Dny poslední

Uvádíme opět úryvky z textů Alice Lenczowské (1934–2012) – štětínské mystičky obdařené darem rozmlouvání s Pánem Ježíšem. Jejím prostřednictvím Kristus předává každému z nás poselství pro poslední dny.

† Tvým posláním je svědčit o Mně. Dělej to při každé příležitosti.

Hledej takové příležitosti a vytvářej je. Lidem je třeba pomáhat. A je třeba spěchat, aby to stihli, než se skončí čas jim daný. Než se skončí čas daný tomuto světu. Málo už je toho času. Velmi málo...

Posilování působení Zlého

† Cílem působení satanových sluhů ve světě je navštívení co největšího počtu duší a jejich uvržení do chřtánu Zlého. (...) Život na zemi je přípravou na život věčný, a zároveň svobodným výběrem jakosti onoho života ve sjednocení s Bohem nebo se satanem. Já používám Lásku a Pravdu, protože jimi jsem, a vedu k jednotě. Můj nepřítel využívá nenávist a lež, které jsou podstatou jeho existence, a vede k rozpadu. Je tedy třeba obléknout se do úplné duchovní zbroje (Ef 6,10–18), o které mluví svatý Pavel, a odmítnout všechno, co jen trochu připomíná zlo.

Oblasti života, které jsou obzvláště napadány, jsou: srdce, mysl a tělo. Srdce skrze pýchu, marnivost, tvrdošijnost, strach, odmítnutí duchovna, vulgárnost, egoismus. Mysl skrze hloupost, povrchnost, iluze, lež, nedůvěru, temnotu. Tělo skrze uznání jeho za nejvyšší hodnotu. Tělo ženy – skrze jeho komercializaci a uznání jej za zdroj útěch. (...) Plody jsou zřejmě dokonce i pro nepřítel myslící lidí, i když je prováděno systematické snižování vnímavosti, roste necitelnost či prohlubování pocitu bezmocnosti, aby si lidé přivykali na perversi, zlo, krutost a uznávali to všechno za normální nebo za příznaky civilizačního pokroku... To je totální ohlupování lidí a postrkování jich do pastí satana, a navíc se zdůvodněním, že tam sami chtějí.

Vy, věrné děti moje, jste povolány, abyste spolu se Mnou a s Marií vítězily skrze své odevzdání se a hrdinskou obětavost, abyste se podílely na obnovení tvárnosti země a na mém triumfu v lidských duších.

Vítězství přijde skrze Marii

† Neposkvrněné Srdce mé Matky zvítězí. Ona je Matkou církve, která je vždycky svatá nezávisle na hříších, na zradě mnoha dětí církve. Svatostí církve jsem Já, moji apoštolové, moji oddaní sluhové, kteří v oběti mučednictví jsou základy i zdi i sklepením mé svatyně. V ní jsem živý a skutečný a v ní prostřednictvím svých sluhů žívím své děti, vracím život a přivádím do Otcova domu.

Moje církev trpí, jako jsem trpěl Já, je zraněná a krvácí, jako jsem Já byl zraněný a jak jsem cestu na Golgotu značil svou Krví. A je poplivaná a zneuctěná, jako bylo poplivané a ztýrané moje Tělo. A sklání se, vrávorá a padá jako Já pod břemenem kříže, protože také nesu kříž mých dětí po léta i epochy. A zvedá se, a jde ke zmrtvýchvstání přes Golgotu a ukřižování tak jako mnoho svatých. (...)

Alice Lenczowská

Cesta ke spáse vede přes očištění od satanského jedu prvotního hříchu světa i každého dítěte této země. Bude dáno očištění, které vynese na světlo Boží Pravdy lži synů temnoty, a každý člověk bude muset zvolit buď království mého Otce, nebo odevzdání se na věčnost otci lži. A svět bude osvobozen od pavoučí sítě Velké Neřestnice – církve antikrista a těch, kteří mu sloužili mezi mými dětmi.

Maria je ta, skrze kterou prochází obrození mé církve, aby se zatřpytila plným leskem Boží svatosti. Přítomný čas vyža-

duje od dětí hrdinskou pravdu, víru, naději a lásku. Je třeba rozeznávat znamení času ve světle modlitby a slova Božího a plnit výzvy mé Matky i výzvy mého milovaného sluhy Jana Pavla II., modlit se a konat pokání na úmysl zachránit mé ztracené děti.

Růženec – archa záchrany

† Dnes, jako kdysi nad Jeruzalémem, pláče Ježíš nad celým světem. Jako plakal nad Sodomou a Gomorou, od nichž je dnešní svět ještě horší.

Tak jako dříve Bůh ochraňoval lidi Jemu věrné a hříchem se neposkvrňující, nešpinící, tak nyní touží zachránit ty, kteří střeží jeho lásku. Tím, čím byla archa pro Noemovu rodinu, čím bylo pro Lota opustit město určené ke zkáze, je dnes růženec.

Růženec, který se modlíme spolu s Marií před Srdcem Ježíše Milosrdného, je záchranou jako archa pro tvoji duši a pro duše těch, jež toužíš zachránit od přiválu zla, které zalilo svět.

Růženec tě vyvádí z toho, co má být spaleno na popel, aby už neničilo lidské duše stvořené pro svatost v Bohu.

Doba oběti církve

† Křesťané a církev musí být ukřižováni, aby se naplnila moje oběť a aby nastalo zmrtvýchvstání lidstva v Duchu Svätém. Budu znovu umírat ve svém lidu, aby Duch Svätý obrodil lidstvo.

Je doba oběti církve – doba oběti křesťanů. Doba oběti kříže mého těla, kterým je církev. Proto je zapotřebí svědectví víry, modlitba na úmysl záchrany lidstva a světa před zatracením v satanovi. Církev musí odumřít, aby se znovu obrodila zmrtvýchvstáním v plnost Boží moci a zatřpytila se leskem Ducha Svätého.

Neboj se Kříže. Stůj pod ním s důvěrou a s láskou pohlížej na blížící se úsvit zmrtvýchvstání.

Čas milosti trvá – je to čas pro obrácení, ke vzpamatování se, k záchrane mnoha skrze oběť mých synů a dcer – dětí Lásky. Každý, kdo stane pod Křížem, kdo přijme Kříž, je spojen s Marií – Matkou bolesti, která pomůže vytrvat v lásce a v obětování. Skrze Ni znovu přijdu na svět v záři a síle jako Vítěz a Král.

Z Miłujcie się! 2/2017 přeložila -vv-

Sv. Juda Tadeáš, velký apoštol a ochránce v beznadějných záležitostech

Barokní sochy sv. Judy Tadeáše v Praze

Naše země, které od konce XVII. století patří spolu s Rakouskem a Polskem k hlavním centrům úcty k sv. apoštolu Judovi Tadeáši, se mohou pyšnit mnohými krásnými vyobrazeními tohoto velkého světce a apoštola. Nejkrásnějšími z nich jsou jistě jeho barokní sochy, z nichž nemálo se nachází v samotné Praze. Tak se se sochou sv. Judy Tadeáše setkáváme na Karlově mostě. Na Novém Městě Pražském najdeme tři jeho sochy. Nejznámější a nejuctívanější je u kapucínského kostela sv. Josefa. Druhá stojí u kostela sv. Jindřicha s děkovným nápisem: „Svatému Tadeášovi, velkému apoštolovi, příteli Kristovu, ve věcech beznadějných ochránci na vděčnou památku postaveno.“ Jeho další sochu můžeme vidět u kostela Nejsvětější Trojice, tentokrát s nápisem: „Zde stojí zoufajících pravý a jedinečný ochránce.“ A tak bychom mohli dále pokračovat.

Pomocník v beznadějných záležitostech

Zmiňované nápisy ukazují na to, že sv. Juda Tadeáš byl, jak praví jedna modlitba k němu, „od Boha obdařen zvláštní milostí přispívat těm, kteří jsou zbaveni téměř vsí naděje“; že je zvláštním pomocníkem v lidsky beznadějných záležitostech. Tak se na něho také obrací jednotlivé invokace litaní k jeho cti: „Světlo bezradných, podpora malomyslných, berlo zoufalých, rychlý pomocníku ve spleťtých záležitostech, mocný přímluvce v beznadějných záležitostech, oroduj za nás!“ Přečetné votivní děkovné tabulky, které obklopují vyobrazení sv. Judy Tadeáše v našich kostelích, hovoří velmi jasně a zřetelně o tom, jak je jeho pomoc a přímluva účinná.

Uveďme si alespoň nepatrný zlomek této konkrétní účinné pomoci sv. Judy Tadeáše:

Jeden student uvádí: „Podivuhodně se mi dostala do rukou knížečka »Svatý Ju-

da Tadeáš«. Sama Prozřetelnost mi ji poslala na pomoc. Ve velmi choulostivé věci povolání a studii obrátil jsem se s celou důvěrou na sv. Tadeáše a slíbil jsem mu, že když mě vyslyší, dám to uveřejnit v novém vydání knížečky. A skvěle mě vyslyšel. Školní referát mi dovolil složit doplňovací zkoušky a šťastně jsem je také složil.“⁽¹⁾ Nemocnou matku tři lékaři uznali za nevyлéčitelně nemocnou. Ona se však s velkou důvěrou obrátila na sv. Judu Tadeáše a pomodlila se nověnu k jeho cti. A brzy se zdravá mohla vrátit ke svým dětem.⁽²⁾ I já osobně mohu dosvědčit, jak mi sv. Juda Tadeáš pomohl, když jsem měl problémy s otálením obhajoby svého doktorátu.

V některých zemích, zvláště v Itálii, plní úlohu pomocníka v beznadějných záležitostech jiný světec, vlastně světičce, velká sv. Rita z Cascie, nazývaná příhodně: „Santa degli impossibili“ - „Svatá nemožných věcí.“ Oba - sv. Juda Tadeáš i sv. Rita z Cascie - jsou výmluvným svědectvím toho, jak Bůh na přímluvu svých svatých je vskutku odměnou ponížených, obranou opuštěných a silou všech, kdo se k němu s důvěrou utíkají; jak je „Deus semper maior“ - „Bůh vždy větší“.

Apoštol

Sv. Juda Tadeáš, který v našich zemích tak zdomácněl, jenž se určitým způsobem stal českým, moravským a případně slezským Tadeášem, nepochází samozřejmě od nás, ale je svým původem Žid z daleké Palestiny. Sám Pán Ježíš Kristus si ho vyvolil a povolal za svého učedníka a posléze do užšího kruhu svých učedníků, které sám nazval *apoštol*y, neboli *poslanými*: poslanými jím, Kristem, jako on, Kristus je poslán nebeským Otcem (srov. Jan 20,21). Toto vyvolení a povolání za apoštolu je velmi závažné rozhodnutí: Pán se na ně proto připravoval celonoční modlitbou, celonočním rozhovorem se svým nebeským Otcem. Vždyť tito apoštolové budou jeho vyvoleními svědky a základy jeho církve, jak o tom učí i sv. Pavel: „Jste jako budova: jejími základy jsou apoštolo-

vé.“ (Ef 2,20) Tím, čím se apoštolové jednou - po seslání Ducha Svatého o Letnicích - stanou v plnosti, jsou už nyní, ve chvíli svého povolání, v zárodku. Evangelium nám tak podává zprávu o tom, jak spolu s Kristem Pánem sestupují z hory a jak se ve svém novém poslání apoštolů zastavují spolu s ním na rovině před obrovským množstvím učedníků a lidí ze širokého okolí (srov. Lk 6,12-19).

Příbuzný Ježíše, Marie a Josefa

Sv. apoštol Juda má přídomek *Thadaios - Tadeáš* (srov. Mt 10,3; Mk 3,18), což česky znamená *velkodušný*. Některé rukopisy Pisma svatého uvádějí místo jména *Tadeáš* označení *Lebbaios - Lebeáš*, což pro změnu znamená *odvážný*. Můžeme vidět, jak obojí označení - velkodušný a odvážný - souzní s Tadeášovým svatým životem.

V Novém zákoně se však setkáváme s dalším přídomek sv. Judy: je nazýván *Jakubův* (srov. Lk 6,16; Sk 1,13). To poukazuje na skutečnost, že je bratrem sv. apoštola Jakuba mladšího (srov. Jud 1), nazývaného podle otce jako *Jakub Alfeův* (srov. Lk 6,16). Otcem obou je tudíž Alfeus, zvaný také Kleofáš, a jejich matkou Marie Kleofášova, příbuzná Panny Marie (srov. Jan 19,25), zřejmě její švagrová. Sv. Jakub mladší a sv. Juda jsou tak - a tak je výslovně nazývá Písmo svaté (srov. např. Mk 6,3) - *bratry Páně* čili Ježíšovými příbuznými. Panna Maria je jejich vzdálenou tetou a sv. Josef jejich vzdáleným strýcem. Sv. Judu Tadeáše pojí tudíž s Pánem Ježíšem, Pannou Marií a sv. Josefem pokrevní příbuzenství, ale také a především - jako něco mnohem cennějšího - duchovní příbuzenství. Opět to dobře vyjadřují litanie k sv. Judovi Tadeášovi, když ho vzývají slovy: „Příbuzný Ježíše, Marie a Josefa, učenlivý učedníku božského Mistra, pravý následovníku Ježíšův, oroduj za nás!“ Toto Tadeášovo duchovní i tělesné příbuzenství s Kristem Pánem je na jeho vyobrazeních často vyjádřeno tím, že nese štít s Kristovou podobou.

Mučedník

Dalšími atributem sv. Judy Tadeáše je kniha či svitek: to podtrhává, že je – stejně jako jeho bratr Jakub – autorem jednoho z listů Nového zákona. Konečně je sv. Juda Tadeáš zobrazován s kyjem v rukou. To nás odkazuje na jeho mučednickou smrt: Tradice hovoří o tom, že sv. Juda poté, co byl o Letnicích vyzbrojen shůry Duchem Svatým, hlásal neohroženě evangelium v Palestině a jejím okolí a pak také zřejmě v Arabii, Mezopotámii a v Persii. V Persii byl jeho společníkem další velký apoštol, sv. Šimon. Oba pojilo nejenom společné hlásání evangelia, ale nakonec také společná mučednická smrt: zatímco sv. Juda Tadeáš byl ubit už zmiňovaným kyjem, sv. Šimon byl rozřezán pilou, kterou nyní na obrazech a sochách nosí jako svůj atribut. Ostatky obou nyní odpočívají v Římě, a to pod oltářem sv. Josefa v samotném velechrámu sv. Petra.

Pokračuje ve svém poslání

Sv. Juda Tadeáš, apoštol, poslaný! Zde na zemi pokračují v jeho poslání biskupové. U mnohých dnešních biskupů, kdybychom v jejich apoštolské poslušnosti – v tom jakémsi řetězci rukou, kde jeden biskup předává jejich vzkládáním druhému biskupovi své poslání – postupovali stále více dozadu, skončili bychom vposledku právě u sv. Judy Tadeáše. Ale on pokračuje ve svém poslání lásky a milosrdenství i v nebi. A to mohou zakoušet všichni, kdo se skrze jeho přímlyvu utíkají k Bohu Otci s pokorou, důvěrou, vytrvalostí a odevzdaností do jeho vůle. Vždyť modlitbou pronikáme „do centra, ve kterém se sbíhají nitky ke všem světovým událostem, velkým i nepatrným.“⁽³⁾

Pán Ježíš jednou kladl řečnickou otázku: „*Bůh by se nezastal svých vyvolených, kteří k němu volají ve dne v noci, a nechal by je dlouho čekat?*“ (Lk 18,7) A pak rozhodně odpověděl: „*Říkám vám, že se jich rychle zastane!*“ (Lk 18,8)

Poznámky:

⁽¹⁾ In: *Deviatnik k svätému Júdovi Tadeášovi*. Trnava: Spolok sv. Vojtecha, 1993, s. 18.

⁽²⁾ Srov. *tamtéž*.

⁽³⁾ Václav Wolf: *Syntéza víry*. Olomouc: Matice cyrilometodějská, 2003, s. 65–66.

Benedikt XVI.: Zatemnění Boha v liturgii je nejhlubší příčina krize, jež otrásla církví

Metropolita Hilarion, představitel odboru moskevského patriarchátu pro vnější vztahy ruské pravoslavné církve, navštívil koncem září (25. 9.) papeže Františka a emeritního papeže Benedikta XVI. a předal jim výtisk XI. dílu souhrnného vydání spisů Josepha Ratzingera – Benedikta XVI. (Opera Omnia) věnovaného liturgii. *Teologie liturgie* vyšla v ruském překladu péčí moskevského patriarchátu. Iniciativa je plodem vědecko-publikační spolupráce vydavatelství moskevského patriarchátu, mezinárodního sdružení *Sofia: Idea Russa, Idea Europa*, mezinárodní akademie *Sapientia et scientia*, Vatikánského knižního nakladatelství a vatikánské Nadace Josepha Ratzingera – Benedikta XVI. Emeritní papež napsal k tomuto ruskému vydání zvláštní předmluvu, kterou datoval na liturgickou památku sv. Benedikta (11. července 2017) a kterou vám v plném znění přinášíme:

„Před službou Boží se nesmí dávat přednost ničemu – těmito slovy svatý Benedikt ve své Řeholi (43,3) stanovil absolutní prioritu bohoslužby před každou jinou mnišskou činností. To nebylo ani v mnišském životě tak docela samozřejmé, protože podstatným úkolem mnicha byla také zemědělská a vědecká práce. V zemědělství, řemeslnictví a školství se zajisté mohly vyskytnout časné požadavky, které se mohly jevit jako důležitější než liturgie. Vzhledem k tomu Benedikt – tím, že přisoudil prioritu liturgii – jednoznačně vyzdvihl, že v našem životě má prioritu Bůh: »Jakmile je slyšet znamení k hodince, mnich nechá všechno, co měl v rukou, a spěchá co nejrychleji k službám Božím.« (43,1) Zdá se, že v povědomí dnešního člově-

ka nemají věci Boží a liturgie žádnou naléhavost. Lze ovšem tvrdit, že mnišský život je v každém případě cosi jiného než život lidí ve světě, a to je samozřejmě správné. Priorita Boha, na kterou jsme zapomněli, však platí pro všechny. Není-li již důležitý Bůh, mění se kritéria, která určují, co je důležité. Člověk odstavením Boha podrobuje sebe sama nátlaku a stává se otrokem materiálních sil, což odporuje jeho důstojnosti. V letech, která následovala po Druhém vatikánském koncilu, jsem si znovu uvědomil prioritu Boha a božské liturgie. Pomýlené chápání liturgické reformy široce rozšířené v katolické církvi vedlo stále více k tomu, že byl upřednostňován aspekt vzdělávací, vlastní aktivita a kreativita. Lidské počínání téměř uvrhlo do zapomnění Boží přítomnost. V takové situaci je stále více jasné, že existence církve žije ze správného slavení liturgie a je v nebezpečí, pokud se už primát Boha neobjevuje v liturgii a tím v životě. Nejhlubší příčinou krize, která otrásla církví, je zatemnění této priority Boha v liturgii. To všechno mne vedlo k tomu, abych se věnoval tématu liturgie šířeji než v minulosti, protože jsem přesvědčen, že opravdová obnova liturgie je zásadní podmínkou obnovy církve. Podstata liturgie je ovšem přes všechny rozdíly mezi Východem a Západem v zásadě jedna a tatáž. Doufám tedy, že tato kniha pomůže také křesťanům v Rusku k novému a lepšímu chápání onoho velkého daru, kterého se nám dostává v posvátné liturgii.“

Tolik emeritní papež Benedikt XVI. v předmluvě k souhrnnému vydání svých spisů o liturgii v ruském jazyce.

www.radiovaticana.cz, 3. 10. 2017

1. investiční fond MORAVIA INVEST a.s. „v likvidaci“

IČO: 44743939

DIČ: CZ44743939

sídlo: náměstí Msgre Šrámka 1760/4, Moravská Ostrava, 702 00 Ostrava

Likvidátor: JUDr. Jan Kubálek, advokát,

se sídlem Kaprova 42/14, 110 00 Praha

Informace akcionářům: Likvidátor vyzývá akcionáře ke sdělení bankovního spojení pro účely vyplacení podílu na likvidačním zůstatku.

Bližší informace jsou dostupné v obchodním věstníku, nebo na internetových stránkách likvidátora: <http://www.akkubalek.cz/1-investicni-fond-moravia-invest-a-s-v-likvidaci/>

Suma o darech svatého Josefa (85)

ČTVRTÁ ČÁST

Úvod

Nejsvětější otče Josefe, božský manžel Královny nebe, poté, co jsme prošli dlouhou řadou kapitol, v nichž jsme ponechali stranou vše běžně známé a zabývali jsme se skutečnostmi hodnými hlubokých duchů, máme se nyní pokusit nastoupit cestu, kterou bychom mohli dospět k majestátu tvé slávy na nebesích. Je to obtížný úkol, avšak pro duši okřídlenou velkou a vroucí nadějí je sladký, krásný a velmi žádoucí. Mé srdce je naplněno nebeskou radostí, s plesáním jása a říká: Hle, jako první v říši bojující církve piši knihu, v níž uvádím v jednom celku Josefovy dary, které jsou vpravdě hodny být vyhlášeny hlasy andělů. Jako první ti tedy, ó nejblaženější Josefe, přináším palmové ratolesti tvých darů a s hlavou ověncenou olivovými ratolestmi o nich pojednávám, jako bych na zelené louce stavěl chrám z mramoru. Ať je od nás vzdálena nešťastná závist a ať ustoupí z našich čel marná sláva, do které se vrhají mysli smrtelníků na nebi i na zemi. Jsme totiž jedině naplnění radostí z Josefova triumfu a pro toliké jeho dary netoužíme po ničem pozemském. Stačí mi,

že po tak dlouhé době myslí, jež byly zašlepené, poznávají svatého Josefa. Nevím a jsem na rozpacích, proč se muži vynikající hlubokým poznáním jen minimálně snažili odříci tolik jeho darů, jež byly jakoby skryté v tajných pokladnicích církve. Už nadešel čas, aby otec věčného Slova a snoubenec vznešené Matky byl pod svým božským jménem poznáván, chválen a milován, aby byl oslavován nebeskými chválami a hymny a aby se jemu, který je hoden velkých oslav, dostalo nejvyšší cti ze všech svatých. I tato naše chvála bude považována za nepatrnou, až lidé přejasně myslí se budou snažit z hustých lesů, lahodných luk a úrodných polí nasbírat co nejpůvabnější květiny Josefových darů.

Ó Otče, ó věčná Moci nad lidmi i nebeskými duchy, jemuž se zalíbilo seslat Syna, zrozeného z tebe přede všemi věky, do náruče Josefa, aby ho živil pro celý svět, přiměj andělské myslí, aby nám osvětlily, jak veliké cti se u tebe těší. Otec Josef je ze všech hrdinů nejvznešenější. Jak se mohu já, dětsky žvatlající a nevzdělaný, odvážit hovořit o takových a tolikých věcech? Protrhni, Otče, nebe a dej poznat smrtelníkům Josefovu slávu, tak velice známou nebešťanům.

Mezitím se však odvážím pojednat o těchto nebeských darech jako o světle mezi mraky. S radostí nad ctí, již nejsem hoden, budu pojednávat o darech manžela Královny všehomíra, třebaže k tomu postrádám dokonalou sílu a nejsem schopen to zcela splnit. Jako nevědomý budu usilovat o to, abych byl zapálen Kristovými paprsky a neohroženě mohl hledět na triumf vládce nad blesky a hromy. I samotný Josef, který vládne v nebeském Jeruzalémě, mi laskavě přijde na pomoc a dá mi sílu, abych nebyl stlačen k zemi mlýnským kamenem této námahy. Tak budu moci obdivovat nejvyšší dary otce. Jsme ještě v předsíni a před samotnou bránou čtvrtého svazku, avšak spěcháme proniknout dovnitř. Je moudré úpěnlivě prosit věřící o co nejčtetnější modlitby pro toto mé dílo. Jen s jejich podporou budu schopn napodobovat alespoň něco z Josefovy božské síly a dosáhnout radosti budoucích nebeských dober.

(Pokračování)

*Z latinského originálu
„Summa de donis Sancti Ioseph“
(Romae: ex Typographia polyglotta
Sacrae Congregationis
de Propaganda Fide, 1887)
přeložil fr. Štěpán Maria Filip OP*

Od strachu k víře

Šla jsem v davu lidí. Bylo vedro. Zpívali jsme krásnou litanii, během níž jsem vroucně prosila svatého Šarbela, aby mě uzdravil.

Po sedm let jsem zápasila se syndromem náhlého panického strachu. Začalo to roku 2009, po mém obrácení, ke kterému došlo díky zázračnému zásahu svatého Jana Pavla II. Předtím jsem se však zajímala o náboženství Východu a věštění. Děsy mě tenkrát přepadávaly několikrát denně, znemožňovaly mi normálně fungovat.

Panický strach je podivná nemoc. Ve skutečnosti člověku nic nehrozí, ale stejně ho děs „chytí“ během několika sekund a ochromí. Při ataku jsem se celá třásla a trvalo to někdy i pár hodin. Po nějakou dobu jsem se nemohla vrátit k práci, protože strach byl velmi silný. Lékařka, ke které jsem chodila, mi předepisovala

silné uklidňující a uspávací léky. Prakticky jsem se od nich neodlučovala po těch sedm let. Ty léky mi mnohokrát zachránily život a po jisté době jsem na nich byla závislá. Bylo tomu tak až do mé pouti do Libanonu.

Svatý Šarbel

Poprvé jsem o svatém Šarbelovi uslyšela v roce 2014 od mé kamarádky Goši. Naslouchala jsem tomu tenkrát s nedůvěrou. Je tolik krásných svatých, a ona našla jakéhosi Šarbela ze země, o které jsem sotva co slyšela. Kde ten Libanon vůbec je? Název země jsem znala dříve jenom z Písma svatého. Libanon je tam připomínán na víc než 70 místech, ale pro mě to bylo

tak jako s leviatanem – o něm také hovoří Bible, ale copak ho někdo viděl na vlastní oči? Kromě toho ani ta země, ani ten svatý mě jaksi nepřesvědčili. Po nějaké době jsem uslyšela o tom libanonském poustevníkovi znovu: Můj nadřízený v práci se mě jednou zeptal, jestli ho znám. Můj šéf byl kdysi v Libanonu a tam se dozvěděl o svatém Šarbelovi a jeho kultu.

Tak přišel prosinec roku 2014. Během adventních rekolekcí jsem byla zároveň s celým společenstvím pomazána olejem svatého Šarbela. Viděla jsem o něm také film. Tehdy mě přímo udeřila pokora tohoto svatého – a proto jsem se vlastně během pomazání modlila za onu milost.

Sen a boj o zdraví

V únoru 2015 se mi nečekaně zdálo o svatém Šarbelovi. Bylo to v hotelu v Pile, během mé služební cesty. Té noci se mi zdálo o zpovědi: Mluvila jsem s knězem o tom, že velmi toužím být pokor-

ná. Ptala jsem se ho, jak mám té milosti dosáhnout, a on tehdy vyšel ze zpovědnice a dal mi obrázek svatého Šarbela; řekl mi, abych se k němu modlíla za tu milost. Vzbudila jsem se s přesvědčením, že to byl zvláštní prožitek.

Každou středu jsem chodila do kostela na adorace. Jednou jsem na místě, kde jsem vždycky klekávala, našla letáček s obrázkem svatého Šarbela. O něco později jsem dostala informaci o pouti do Libanonu. Bylo léto. Rozhodla jsem se jet, ani jsem nevěděla proč. Nemyslela jsem tehdy na to, že jedu pro uzdravení, ale měla jsem v sobě jakousi zvědavost a prostě mě to táhlo k tomu libanonskému svatému.

Když jsem se připravovala na onu pouť, přečetla jsem knížku o svatém Šarbelovi. Věděla jsem už dřív, že je zdokumentováno více než 24 000 uzdravení na jeho přímluvu.

Kněz, se kterým jsem se v té době setkala, tvrdil, že moje nemoc má duchovní základ. Moje lékařka stále tvrdila, že moje nemoc má základ jedině psychický. Účastnila jsem se také déle než rok tzv. behaviorální terapie – programu léčení strachu. Jejím cílem bylo ovládnutí strachu skrze vysvětlení, jak vzniká: co se děje v mozku a vůbec v organismu. Byla s tím spojená výuka uvědomělého dechu. Vyzkoušela jsem to všechno, ale bohužel mi to nijak nepomáhalo. Jednou byl můj děs tak silný, že mi na pohotovosti museli nitrožilně podat uklidňující lék.

Mnohokrát jsem prosila, aby mě Pán Ježíš uzdravil, především během mší svatých za uzdravení nebo na setkání s katolickými charismatiky. Byla jsem také u Otce Pia v San Giovanni Rotondo a prosila o uzdravení. Myslela jsem si tehdy dokonce, že jsem byla skutečně uzdravena, ale nebylo to tak. Děsy se objevovaly znovu...

Buď léky, nebo Bůh

Během poutě do Libanonu 22. srpna 2015 jsme jeli do svatyně svatého Šarbela. Vyjžděli jsme časně ráno ze svatyně Matky Boží Paní Libanonu na hoře Harisa, abychom stihli procesí, které se koná vždy 22. dne v měsíci. Když jsem se hnala do autobusu, najednou jsem si uvědomila, že jsem si z pokoje nevezla taštičku s léky. Zastavila jsem tedy autobus a rychle spěchala do hotelu. Popadla jsem tablety a v půli cesty ke dveřím jsem uslyšela

*Basia, autorka svědectví,
u svatého Šarbela během poutě
do Libanonu*

zřetelně v srdci: „Jedeš si pro uzdravení. Nepotřebuješ léky.“ Chvilí jsem nevěděla, co mám dělat...

Začala jsem tedy vést rozhovor s Bohem: „Přece víš, že jsem tolikrát prosila o uzdravení. Jak mě chytí děs, to nemůžu přežít bez těch tablet! Přece jsem už tolikrát prosila.“ Vždycky jsem prosila... Ale vždycky jsem také měla u sebe tablety, tak, „pro každý případ“. „Bud' věříš v ty tablety, nebo ve mne,“ uslyšela jsem znovu. Potřebovala jsem krok víry... Rozhodla jsem se. Poprvé po sedmi letech jsem odložila léky a jela jsem do Annayi důvěřujíc jenom Bohu.

Když jsme přijeli ke klášteru, připojili jsme se k procesí, které scházelo z poustevny do svatyně. Před námi šel mnich s Nejsvětější svátostí a Nohad Eš-Šami, kterou svatý Šarbel požádal, aby se každý měsíc konala procesí z poustevny do kláštera. Šla jsem v davu lidí. Bylo horko. Zpívali jsme krásnou litanii, během níž jsem vroucně prosila svatého Šarbela, aby mě uzdravil ze strachu. Když jsme došli do kláštera, začala jsem hledat jeho hrob. Nevěděla jsem, kde je, běhala jsem po všech místnostech, až jsem se najednou octla před samotnou rakví. Poklekla jsem... A v té chvíli jsem pocítila silný úder strachu. Pomyslela jsem si: „Přece jsem měla být uzdravena! Proč se toto děje?“ Najednou ten děs, místo aby vybuchl, jak tomu běžně bývalo, prostě skončil! Zůstala jsem u toho hrobu a čekala, co se bude dít dál... Ale nic se nedělo. Uslyšela jsem v srdci slova: „Jsi zdravá.“ Od té doby (je to už rok a půl) neberu vůbec žádné léky, ani proti děsu, ani uklidňující, ani na spaní.

Svědčit o uzdravení

Dva měsíce po uzdravení jsem své lékařce vyprávěla o tom, co se stalo. Velice se divila, když jsem jí řekla, že už neberu žádné léky. Lékařka to přijala skepticky a nabídla mi recept „pro všechny případy“, ale já jsem jí řekla, že žádné léky nepotřebuji.

Jsem Bohu velmi vděčná za to, že mě uzdravil z té nemoci a že mě seznámil se svatým Šarbelem. To moje přátelství se svatým Šarbelem, to je něco víc. Způsob, jak ten libanonský svatý žil, jaký měl vztah k Bohu, je pro mě velkým příkladem. Rozhodla jsem se, že se stanu jeho apoštolkou. Přivezla jsem z Annayi několik lahvíček oleje, kterými poděluji všechny potřebné.

Odevzdání se a rozmnožení

Jednoho dne mi zbyla poslední lahvíčka oleje, bylo v ní jenom několik kapek na dně. Ostatní jsem rozdala potřebným. Tehdy mě navštívila má známá z Gdaňska. Pro bolesti kloubů nebyla schopná vstát z lůžka. Začala jsem jí vyprávět o svatém Šarbelovi. Přistupovala k tomu trochu skepticky, ale přece se dala přemluvit k pomazání svých bolavých míst olejem. Vzala jsem lahvíčku... a ukázalo se, že je plná! To rozmnožení se stalo dva dny poté, co jsem osobně odevzdala svůj život Bohu a dala se mu plně k dispozici.

V prosinci roku 2015, na moje narozeniny, jsem dostala e-mail od svého dopravce se zpátečním lístkem do Bejrútu za výhodnou cenu. Dlouho jsem se nerozmýšlela, vnímala jsem to jako dárek od svatého Šarbela a lístek jsem koupila. V dubnu 2016 jsem byla opět v Libanonu a díky známé Libanonce jsem mohla v arabštině podat svědectví o uzdravení před otcem Louistem v klášteře v Annayi. Ohlásila jsem první zázrak uzdravení z Polska v roce 2016. Má číslo 95/2016.

Od července 2016 žiji pro evangelizaci. Odešla jsem z mezinárodní korporace, vzdala jsem se místa manažerky, stabilních výdělků, všech bonusových výhod, mobilních telefonů atd. Bůh potvrdil, že mě bude využívat a že se o mě postará – a to se stále děje. Chvála mu za to!

Basia

*(Vede na facebooku klub příznivců
„Šarbelovy zázraky“)*

Z Miňujcie się! 2/2017 přeložila -vv-

Všeobecný obrat od islámu

Stále větší počet muslimů, kteří poznávají skutečné kořeny svého náboženství a jednání jeho zakladatele, se rozhoduje je opustit. Běžně připadají v průměru na jednu konverzi k islámu tři obrácení ke křesťanské víře.

Ta obrácení se uskutečňují na mnoha třeba i nejnepřístupnějších místech světa, skrze vidění Ježíše a sny, ve kterých se on zjevuje muslimům.

Když se Ježíš ukázal Nur – ženě hořce rozčarované islámem –, ta se ho zeptala: „Proč navštěvuješ právě mě, ubohou muslimku, matku osmi dětí?“ Ježíš odpověděl: „Miluji tě, Nur. Dal jsem ti všechno. Zemřel jsem za tebe.“ Potom jí ve snu ukázal Kamala a vybídl ji, aby se o něm dozvěděla více. Tak začala její cesta ke křesťanství. Nur věděla od samého začátku, že může ztratit všechno, aby získala opravdový život, kterým je Ježíš.

Marie zase byla ke křesťanství přitažena prostřednictvím Panny Marie. Po mnohaletém studiu islámu i křesťanství se rozhodla přijmout křest v katolické církvi.

Marie-Sabah se po řadě let katechumenátu raduje, že přešla z náboženství strachu k lásce. Ani její cesta nebyla lehká.

Mark byl profesorem dějin a islámské kultury v Al-Azhar a Tass byl střelcem Fatahu. Oba zažili proměňující setkání s Ježíšem a zcela mu odevzdali svůj život.

Pro muslima je pozvání k životu s Ježíšem zároveň i pozváním ke smrti pro jeho život, rodinu, přátele a budoucnost. Uvědomujeme-li si to, pamatujme v modlitbě na ty, kteří riskují vlastní život rozhodnutím jít za Kristem; stejně tak pamatujme na ty, kteří stále setrvávají „v temnotě a stínu smrti“ (Lk 1,79), aby je navštívil „Vycházející z výsosti“ (Lk 1,78).

„ISLÁM MI NEDAL KLID“

„Když jsem četla Korán, nezažívala jsem setkání s Bohem. Četba Bible však do mého srdce vlévala klid, který jsem dříve nepoznala.“

Sedíme v hale jednoho z jordánských kostelů. Je 22. února, na Jordánsko je chladný den, ačkoliv je zvláště zasvěcen svatému Šarbelovi. To asi on nám připravil dárek v podobě toho neobvyklého svědectví. Tichým hlasem, ale se trýptem v očích nám Marie vypráví o svém největším tajemství – o setkání s Ježíšem.

„Moje rodina nebyla nijak nábožensky příliš založená. Byli jsme »světšti muslimové«. To vedlo k tomu, že náboženské

záležitosti pro mě rychle přestaly existovat. Už ve věku 18 let jsem žila jako člověk nevěřící. Později jsem si myslela, že žádný Bůh není, odmítala jsem ho. Musíte vědět, že to je v islámu strašný zločin, *ilhád* – ateismus, nevěrectví, proto jsem se s tím nechtěla a nadále jsem předstírala, že jsem muslimka. Nelišila jsem se tehdy svým chováním od ostatních členů rodiny, proto mi příbuzní nedělali žádné problémy kvůli tomu předstírání.

Navzdory tomu všemu jsem byla dobrá studentka. Po maturitě jsem začala studovat užitkovou grafiku. V roce 2009, během zájezdu připraveného naší univerzitou, jsem se dostala do mariánské svatyně Sajjidat al-džabal (Paní Hor) v Adždžare v oblasti Adžlunu. Vrátila jsem se tam ještě dvakrát a při každé návštěvě jsem cítila něco zvláštního. Ta přitažlivost místa, atmosféry mě vrhla do četby a zkoumání náboženské historie mé oblasti. O křesťanství jsem tehdy nevěděla prakticky nic kromě mýtů, které kolují mezi muslimy. O islámu jsem celkem také mnoho nevěděla. Sehnala jsem si pár knížek ze Sýrie a z Libanonu k tématu obou náboženství a dala se do čtení. Pamatuji si, že pro mne byla tehdy objevem skutečnost, že staletí před islámem byl celý Blízký východ prakticky křesťanský! Křesťanství v oněch dobách zahrnovalo oblast Saúdské Arábie, Kataru, a dokonce Jemenu! Islám toto území ovládl po výbojích a krvavých válkách, ne jako důsledek teologických debat. Vzala jsem do ruky Korán i Bibli. Začala jsem je číst a navzájem srovnávat, měla jsem však spoustu otázek, na které mi tehdy nikdo nedokázal odpovědět. Odpovědi imámů mě neuspokojovaly, a křesťanští duchovní se mě tenkrát báli, protože usuzovali, že jsem jedna z *muchabarat* (bezpečnostní služba) a využívám *takíji* (klamání nevěřících, skrývání svých skutečných názorů). Toto obvinění jsem později mnohokrát slyšela z úst křesťanů... Ostatně ne bezdůvodně, vždyť to tak hodně muslimů dělá... Nebylo to lehké, proto jsem se rozhodla přestěhovat se do Ammánu.“

Velké město

Ammán je jedno z největších arabských měst. Žije tu kolem čtyř milionů lidí, polovina obyvatel Jordánska. V takovém množství je lehké být anonymní.

Ammán, Jordánsko

Marie našla v hlavním městě lidi ochotné s ní diskutovat o jejich náboženských dilematech. Tyto hovory a četba Pisma svatého ji dovedly 19. května 2011 k rozhodnutí přijmout křest v katolické církvi. Tehdy přišel na řadu její první kříž...

„Když jsem četla Korán, nezažívala jsem setkání s Bohem. Četba Bible však vlévala do mého srdce pokoj, jaký jsem dříve nepoznala. Po mnoha diskusích a rozmluvách jsem porozuměla, že Bůh na mě vlastně čeká tam, v katolické církvi, v osobě Ježíše Krista.

Ze strany rodiny jsem tehdy neměla žádné problémy. Bavili jsme se při různých příležitostech, udržovali spojení. Až do chvíle... Nakonec se nějak dozvěděli o mém hledání a udali mě bezpečnostním službám. Začaly výslechy, trápení... Moji známí z farnosti, do které jsem tehdy patřila, mě žádali, abych už do kostela nechodila. V práci to bylo rovněž špatné. Slyšela jsem, jak někteří křesťané začali říkat, že jsem »fyzl« z bezpečnostních služeb... Musela jsem zdejší církev opustit, musela jsem opustit Ammán.

V jednu chvíli jsem byla zcela sama. Odešla jsem z domu a nechala tam úplně všechno. Nevěděla jsem, kam se podít; strávila jsem tři dny na ulici. Bůh na mě našťastí nezapomněl.“

Přichází pomoc

„Jeden probošt, který věděl o mé tragické situaci, se mě ujal. Pronajal mi pokoj v hotelu. Někdo se však dozvěděl, že jsem bývalá muslimka, a zase to všechno začalo... Navíc probošt zemřel a jeho rodina mě začala obviňovat, že za to můžu já... Obrátila jsem se tehdy s celou záležitostí na biskupa. On mi pomohl odjet do Libanonu. Jela jsem tam na pozvání otce Elii, který mě 3. září 2015 pokřtil. Musela jsem se však vrátit do Jordánska, a tehdy začal můj druhý kříž...

Začala jsem tenkrát pracovat v jedné církevní organizaci, ale jednou mi řekli, že už mě nadále nejsou schopni ukrývat. Znovu mě tehdy zadržely bezpečnostní služby. Odebrali mi pas, řadu hodin mě vyslýchali a nakonec mě strčili do vězení. Jako důvod pro to všechno posloužilo, že jsem byla obviněna ze změny náboženství a čekal mě soud. Jordánsko je „proslaveno“, žel, tzv. zabíjením kvůli cti. Jestliže mají rodiče podezření, že jejich

Poselství Královny míru pro Mirjanu Soldo

„Drahé děti, já k vám mluvím jako Matka prostými slovy, ale naplněnými velikou láskou a starostí o moje děti, které jsou mi mým Synem svěřené. A můj Syn, který je od věků, On k vám mluví slovy života a zasévá lásku do otevřených srdcí. Proto vás prosím, apoštolové mojí lásky, mějte otevřená srdce, vždycky ochotná k milosrdenství a odpuštění. Podle vzoru mého Syna vždycky odpusťte bližním, protože tak ve vás bude mír. Děti moje, starajte se o svoji duši, protože ta je to jediné, co vám opravdu patří. Zapomínáte na důležitost rodiny. Rodina by neměla být místem trápení a bolesti, ale místem pochopení a něžnosti. Rodiny, které se snaží žít podle mého Syna, žijí ve vzájemné lásce. Když byl ještě malý, říkal mi můj Syn, že jsou mu všichni lidé za bratry. Proto si zapamatujte, apoštolové mojí lásky, že jsou vám všichni lidé, se kterými se setkáváte, rodinou, bratry skrze mého Syna. Děti moje, neztrácejte čas přemýšlením o budoucnosti, staráním se. Ať je vaší jedinou starostí jak dobře žít každý okamžik podle mého Syna, a to je váš mír. Děti moje, nikdy se nezapomínejte modlit za svoje pastýře. Modlete se, aby mohli všechny lidi přijmout za svoje děti, aby jim v mém Synu byli duchovními otci. Děkuji vám.“

2. října 2017

dítě změnilo náboženství, mohou je zabít – v podstatě bez nějakých následků...

Domnívám se, že z důvodů opakovaných intervencí jiného kněze mě po nějaké době propustili a pas mi vrátili. Ten kněz mi však poradil, abych ze země odjela. Rozhodla jsem se tehdy onen stát opustit díky pomoci jedné organizace a vydat se do Španělska.“

Útěk do Španělska

„Pod záminkou potřeby odpočinout si a abych unikla soudnímu řízení, které mi hrozilo, jsem v červnu 2016 odjela do Španělska. Tam však byla má situace ještě horší než v Jordánsku. Dostala jsem se do bytu, ve kterém bydleli dva Iráčané. Jeden z nich od začátku neskrýval své záměry... Odcházela jsem brzy ráno do kostela, vracela jsem se a hned za sebou zamykala dveře pokoje. Společnou koupelnu jsem užívala jenom zřídka.

V tom čase měla jedna moje známá několik rozhovorů s jistými protestanty. Když se ti lidé dozvěděli o mé situaci, rozhodli se mi pomoci. Kladli si k tomu ale jednu podmínku: přestup na protestantskou víru. Modlila jsem se tehdy vroucně ně-

kolik dní a ptala se Boha, co mám dělat. Proč mě staví do takové situace – z lidského hlediska bezvýchodné? Duch Svätý mi ale vnukal přesvědčení, že mám zůstat věrná, a rozhodla jsem se, že navzdory všemu katolickou církev neopustím. Vrátila jsem se proto do Jordánska.“

Boží vedení

„Po přiletu do Ammánu jsem neměla kam jít. Zůstala jsem tedy na letišti a čekala na Boží zásah. Tehdy mi zavolala kamarádka. Byla v domě sama, protože její rodina odjela, a pozvala mě k sobě; já jsem s radostí souhlasila.“

Marie žije dále v Jordánsku. Díky dobrým lidem má kde bydlet i pracovat, ale skrývá se před svou rodinou, která se v poslední době stala velmi zbožnou. I my můžeme pomoci, když se budeme modlit za ochranu pro Marii a za obrácení jejich příbuzných, aby tak jako Marie v sobě odhalili touhu odevzdat svůj život Ježíši – jediné Cestě, Pravdě a Životu.

Z Mihujcie się! 3/2017 přeložila -vv-

V den 99. výročí stržení Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí v Praze, 3. listopadu 2017, bude na jeho místě na Staroměstském náměstí MODLITEBNÍ SHROMÁŽDĚNÍ ZA JEHO OBNOVU. Prostor je zajištěn od 8 do 22 hodin. Žádáme Vás, abychom se sešli v 16 hodin přede mší svatou, která bude v 17 hodin, a případně ještě i po mši svaté. V této době bude na modlitebním shromáždění přítomen kněz. Děkujeme.

Ing. Mgr. Josef Pejřimovský, Ph.D.

Pondělí 23. 10. 2017

6:05 Jak potkávat svět (53. díl): S virtuózním flétnistou Jiřím Stivínem **7:25** Česká věda **7:40** Buon giorno s Františkem **8:45** V pohorách po horách (27. díl): Ďurkovec - Bukovské vrchy **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Exit 316 (18. díl): Povzbuzení **9:40** Outdoor Films s Klárou Kolouchovou (63. díl): První Češka, která se pokusila zdolat nejtěžší horu světa, K2 **11:15** Sedmihlásky (113. díl): Když jsem já šel přes Nadaj **11:20** Hermie a jeho přátelé: Buzbyho hláskovací soutěž **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Vychutnej si víru: Tapas a bruschetta **13:25** Cesta do Tibetu **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Žamboši na Mohelnickém dostavníku 2012 **15:10** Noční univerzita: RNDr. Alexandr Vondra - Česká společnost a politika po roce 1989 **16:00** V souvislostech (200. díl) **16:25** Ars Vaticana **16:40** U VÁS aneb Festivalové kukátko (18. díl): Na Myjavě 2017 **17:45** Můj chrám: JUDr. Daniela Drtinová, moderátorka a novinářka **18:05** Víra do kapsy [P] **18:25** Sedmihlásky (113. díl): Když jsem já šel přes Nadaj **18:30** Kudrnáč Hermie **18:40** Vezmi a čti: Říjen 2017 [P] **19:00** Vatican magazine (929. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **19:40** ARTBITR - Kulturní magazín (45. díl) **20:00** Dům ze skla? (16. díl): Daniel Raus [L] **21:05** Music4mation [P] **21:30** Živě s Noe [P] **22:05** Noční univerzita: P. Georg Kopic, SDB - Čeští kněží v zahraničí **23:15** Terra Santa news: 18. 10. 2017 **23:35** Vatican magazine (929. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **0:10** Kulatý stůl: Reformace - bolest i dar **1:40** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 24. 10. 2017

6:05 Pod lampou **8:05** Muzikanti, hrajte **8:35** V souvislostech (200. díl) **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Credo: korouhve Karla Rechlíka **9:40** Noční univerzita: P. Georg Kopic, SDB - Čeští kněží v zahraničí **10:50** P. Ignác Stuchlý **11:00** Ars Vaticana **11:15** Sedmihlásky (113. díl): Když jsem já šel přes Nadaj **11:20** Kudrnáč Hermie **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Post Scriptum [P] **12:20** Vatican magazine (929. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **12:50** Kibeho: Mariánské poutní místo v Africe **13:45** V pohorách po horách (27. díl): Ďurkovec - Bukovské vrchy **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Cesta k andělům (95. díl): Ivan Hubač - scenárista a dramaturg **15:25** Charita Ostrava a Hospic sv. Lukáše **15:35** Pastýř na člnu **16:00** Učedníci a misionáři - Brazílie **16:30** Kulatý stůl: Reformace - bolest i dar **18:05** Noeland (6. díl) **18:30** Hermieho zpívanky **18:35** Sedmihlásky (113. díl): Když jsem já šel přes Nadaj **18:40** Dávní hrdinové: Na konci světa **19:05** Exit 316 (18. díl): Povzbuzení **19:30** Zpravodajské Noeviny (901. díl): 24. 10. 2017 [P] **20:00** Missio magazin: Říjen 2017 [P] **21:05** Řeckokatolický magazín (127. díl) [P] **21:30** Živě s Noe [P] **22:05** Post Scriptum **22:15** Zpravodajské Noeviny (901. díl): 24. 10. 2017 **22:35** Vysočina - odkaz Josefa Jambora **23:20** Terra Santa news: 18. 10. 2017 **23:45** Večer chval (64. díl): Schola Karviná **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 25. 10. 2017

6:05 Zpravodajské Noeviny (901. díl): 24. 10. 2017 **6:30** Bol som mimo: Mikuláš Lipták **7:35** Vatican magazine (929. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **8:05** Noční univerzita: RNDr. Alexandr Vondra - Česká společnost a politika po roce 1989 **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Ars Vaticana **9:35** Přímý přenos generální audience papeže [L] **10:50** Paprsek Boží lásky - Kosovo **11:20** Hermieho zpívanky **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 - 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. - programová nabídka
TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

Telepace [L] **12:50** Dům ze skla? (16. díl): Daniel Raus **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** ARTBITR - Kulturní magazín (45. díl) **14:45** Exit 316 (18. díl): Povzbuzení **15:05** Sekty v Bolívii **15:35** Zpravodajské Noeviny (901. díl): 24. 10. 2017 **16:00** Buon giorno s Františkem **17:05** Můj chrám: JUDr. Daniela Drtinová, moderátorka a novinářka **17:20** Cvrlikání (55. díl): Plyš **18:30** Maminčiny pohádky (1. díl): Kukaččí vejce I. **18:40** Sedmihlásky (113. díl): Když jsem já šel přes Nadaj **18:45** Misionář pod sopkou **19:15** Česká věda **19:30** Terra Santa news: 25. 10. 2017 [P] **20:00** Adorace [L] **21:10** Do varu s Maxem Kašparů (4. díl): Nemoci dneška **21:30** Živě s Noe [P] **22:05** Noční univerzita: P. Karel Satoria - Křesťní spiritualita [P] **23:20** Generální audience Svatého otce **0:00** Music4mation **0:25** Vychutnej si víru: Tapas a bruschetta **0:55** Víra do kapsy **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 26. 10. 2017

6:05 Vezmi a čti: Říjen 2017 **6:20** Klapka s ... (105. díl): Michal Mačička **7:45** Naše peníze, jejich osud **8:35** Terra Santa news: 25. 10. 2017 **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Soňa **9:35** Kulatý stůl: Reformace - bolest i dar **11:10** Sedmihlásky (113. díl): Když jsem já šel přes Nadaj **11:15** Maminčiny pohádky (1. díl): Kukaččí vejce I. **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Post Scriptum [P] **12:20** Jan Jakub Ryba: Stabat Mater **13:25** Skryté poklady: Milan **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Generální audience Svatého otce **15:10** Řeckokatolický magazín (127. díl) **15:25** Muzikanti, hrajte **16:00** Zpravodajské Noeviny (901. díl): 24. 10. 2017 **16:20** Hrdinové víry (9. díl): Štěpán Trochta **17:30** Století Andělky **17:45** V pohorách po horách (27. díl): Ďurkovec - Bukovské vrchy **18:00** Dávní hrdinové: Na konci světa **18:25** Sedmihlásky (113. díl): Když jsem já šel přes Nadaj **18:30** Maminčiny pohádky (2. díl): Kukaččí vejce II. **18:45** Ars Vaticana [P] **19:00** Večeře u Slováka: 30. neděle v mezidobí [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny (902. díl): 26. 10. 2017 [P] **20:00** U VÁS aneb Festivalové kukátko (19. díl) [P] **21:05** Léta letí k andělům (78. díl): Emil Paleček **21:30** Živě s Noe [P] **22:05** Pod lampou [P] **0:10** Zpravodajské Noeviny (902. díl): 26. 10. 2017 **0:30** Vatican magazine (929. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 27. 10. 2017

6:05 Zpravodajské Noeviny (902. díl): 26. 10. 2017 **6:25** Bača Milan od Juraja do Šimona **6:50** Noční univerzita: P. Karel Satoria - Křesťní spiritualita **8:05** Vychutnej si víru: Tapas a bruschetta **8:40** Víra do kapsy **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Přírodní památka Turkov: Mokřad uprostřed velkoměsta **9:45** Radost - Sestra Lucia **10:00** ARTBITR - Kulturní magazín (45. díl) **10:15** Dům ze skla? (16. díl): Daniel Raus **11:15** Sedmihlásky (113. díl): Když jsem já šel přes Nadaj **11:20** Maminčiny pohádky (2. díl): Kukaččí vejce II. **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:55** Ars Vaticana **13:05** Potkal jsem Boha v temnotě **13:40** Do varu s Maxem Kašparů (4. díl):

Nemoci dneška **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Neoblomný kardinál **15:30** Naše cesta: Salesiáni na Madagaskaru **16:05** Vezmi a čti: Říjen 2017 **16:20** Missio magazin: Říjen 2017 **17:25** Zpravodajské Noeviny (902. díl): 26. 10. 2017 **17:50** Nowa Huta **18:30** Maminčiny pohádky (3. díl): Modré z nebe **18:35** Sedmihlásky (113. díl): Když jsem já šel přes Nadaj **18:40** Žamboši na Mohelnickém dostavníku 2012 **19:15** Adopce srdce **20:00** Noemova pošta: Říjen 2017 [L] **21:30** Živě s Noe [P] **22:05** V pohorách po horách (27. díl): Ďurkovec - Bukovské vrchy **22:15** Večeře u Slováka: 30. neděle v mezidobí **22:45** Až na konec světa **23:45** Návrat lišky Bystroušky na Hukvaldy **0:00** Buon giorno s Františkem **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 28. 10. 2017

6:05 Klapka s ... (97. díl): Ing. Luborem Patschem **7:05** Zapomenuté Čako **7:25** O kultuře srdce a naději s Josefem Hrdličkou **8:30** Noeland (6. díl) **8:55** Sedmihlásky (113. díl): Když jsem já šel přes Nadaj **9:00** Dávní hrdinové: Na konci světa **9:35** Můj chrám: JUDr. Daniela Drtinová, moderátorka a novinářka **9:50** Ars Vaticana **10:00** Zpravodajské Noeviny (902. díl): 26. 10. 2017 **10:20** Terra Santa news: 25. 10. 2017 **10:40** Do varu s Maxem Kašparů (4. díl): Nemoci dneška **11:00** Music4mation **11:20** Exit 316 (18. díl): Povzbuzení **11:40** Víra do kapsy **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka **12:20** Post Scriptum [P] **12:30** Pod lampou **14:35** Vatican magazine (929. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **15:10** U VÁS aneb Festivalové kukátko (19. díl) **16:20** Večeře u Slováka: 30. neděle v mezidobí **16:50** Missio magazin: Říjen 2017 **18:00** Vychutnej si víru: Kdo je mým bližním [P] **18:30** Maminčiny pohádky (3. díl): Modré z nebe **18:35** Sedmihlásky (113. díl): Když jsem já šel přes Nadaj **18:40** Muzikanti, hrajte **19:15** Řeckokatolický magazín (127. díl) **19:30** V souvislostech (201. díl) [P] **20:00** Outdoor Films s (64. díl): S P. Dariuszem Sputem a Martinem Kráčalíkem [P] **21:35** Stíny nad Libavou [P] **22:15** Nikaragua - Dobrý pastýř, biskup David Zywiec **22:45** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem: Že objevů 2016, 1. díl **23:30** Žamboši na Mohelnickém dostavníku 2012 **0:05** Noční univerzita: RNDr. Alexandr Vondra - Česká společnost a politika po roce 1989 **0:50** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 29. 10. 2017

6:15 Řeckokatolický magazín (127. díl) **6:30** Výpravy do divočiny: Za pandami a koalami **8:00** Vezmi a čti: Říjen 2017 **8:15** U VÁS aneb Festivalové kukátko (19. díl) **9:20** Večeře u Slováka: 30. neděle v mezidobí **10:00** Mše svatá z kostela Narození Panny Marie, Krupina, Slovensko [L] **11:20** Zambijský Bambo **11:45** ARTBITR - Kulturní magazín (45. díl) **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech (201. díl) **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa news [P] **13:25** Outdoor Films s (64. díl): s P. Dariuszem Sputem a Martinem Kráčalíkem **15:00** Muzikanti, hrajte **15:30** Noční univerzita: P. Karel Satoria - Křesťní spiritualita **17:30** Magazín festivalu outdoorových filmů 2017 (1. díl): Zahájení festivalu [P] **17:55** Sedmihlásky (127. díl): Zazpíval slavíček [P] **18:00** Noeland (7. díl) **18:30** Hermie - obyčejná housenka **19:10** Music4mation **19:30** Exit 316 (19. díl): Modlitba [P] **20:00** Má vlast: Dubí u Teplíc [P] **21:15** V souvislostech (201. díl) **21:40** Missio magazin: Říjen 2017 **22:45** Ars Vaticana **22:55** Zámek Židlochovice - zahrada času **23:40** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:05** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa news.

Pondelok 23. 10. o 13:30 hod.: V škole Ducha

(autor Mons. Stanislav Zvolenský,

téma: Účinné počúvanie)

Záznam prednášky z duchovno-ozdravného pobytu v Kúpeľoch Nimnica.

Utorok 24. 10. o 16:40 hod.: Palestína a Izrael (dokument)

Územie dnešného Izraela a Palestínskej autonómnej oblasti má strategický význam pre kresťanstvo, judaizmus aj islam, tri hlavné mono-teistické náboženstvá. Je možné nájsť riešenie pre sedemdesiat rokov pretrvávajúci problém a ako vyzerá bežný život veriacich na tomto nepokojojnóm území?

Streda 25. 10. o 22:00 hod.: Katechéza (Otče náš)

prof. František Trstenský: Otče náš – Zbav nás zlého.

Štvrtok 26. 10. o 16:30 hod.: Kulmenie
(Pali Danko: Snúbenci Alessandra Manzoniho)

Veľkolepé dielo talianskeho spisovateľa, básnika a hlavného predstaviteľa talianskeho romantizmu Alessandra Manzoniho Snúbenci nemôžeme nazvať iba románom, pretože ponúka omnoho viac ako pútavý spleť

príbeh. Ide o román nadčasových myšlienok, v ktorom Manzoni vyjadril svoju koncepciu života a ktorého hodnoty sú aktuálne rovnako dnes ako v čase, keď ho autor napísal.

Piatok 27. 10. o 17:30 hod.:
Od Františka k Františkovi (dokument)

Dokumentárny film Od Františka k Františkovi skúma duchovné tradície františkánov v západnej a východnej cirkvi a prečo si jezuitský kardinál Jorge Maria Bergoglio vybral pápežské meno podľa svätého Františka. Dokument natočený v Assisi (Taliansko), v Argentíne a v Rusku ukazuje dedičstvo duchovnej tradície sv. Františka z Assisi a jeho pokračovanie v diele súčasného pápeža.

Sobota 28. 10. o 17:30 hod.: Luxareň

Magazín zo života TV LUX. Priestor pre Vaše otázky a naše odpovede.

Nedeľa 29. 10. o 20:30 hod.: Na ceste v rodine

Počúvaj ma, miláčik. Ďalší diel relácie vám prezentuje dôležité vlastnosti správneho poslucháča, ktorým by sa mal stať v manželstve každý manžel a manželka. Moderuje Zuzana Chanasová.

 Lipový kríž – Spoločnosť pro kulturní identitu Vás zve na **přednášku Prof. ThDr. Václava Wolfa s názvem DĚJINY SKEPSE**, která se bude konat **v úterý 7. listopadu 2017 v 18 hodin** v sále 319, 3. patro, Český svaz vědeckotechnických společností, Novotného lávka 5, Praha 1.

POJĎTE SE MNOU DO VEČEŘADLA

 Jako apoštolové a učedníci se shromáždili kolem Ježíšovy Matky Marie a spolu s ní vyprošovali seslání Ducha Svatého, tak se shromažďujeme již 18. rokem kolem ní i my a s ní vyprošujeme nové Letnice. Přijď, Duchu Svatý, přijď na mocnou přímluvu Neposkvrněného Srdce Panny Marie, své milované nevěsty! Zveme Vás do večeradla v **kostele Nejsvětější Trojice ve Zdouňkách v neděli 22. října 2017, začátek v 15 hodin**. Tomuto večeradlu bude předsedať P. Mgr. Jiří Poláček ze Zašové. Na programu je adorace, rozjímavý růženec, čtení z „Modré knihy“, promluva, zasvěcení Panně Marii a mše svatá.

BREVIÁŘ PRO LAIKY
21. – 28. ŘÍJNA 2017

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 22. 10.		PO 23. 10.		ÚT 24. 10.		ST 25. 10.		ČT 26. 10.		PÁ 27. 10.		SO 28. 10.			
Antifona	812	912	826	928	841	945	857	961	873	978	889	995	1673	1892		
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	786	884		
Ranní chvály:																
Hymnus	812	913	827	928	842	945	857	962	873	978	889	996	1567	1771		
Antifony	813	914	828	929	843	946	858	963	874	979	890	997	1674	1893		
Žalmy	813	914	828	930	843	946	858	963	874	980	890	997	813	914		
Krátké čtení a zpěv	816	917	831	933	847	950	861	966	877	983	893	1000	1674	1894		
Antifona k Zach. kantiku	721	814	831	933	847	950	861	966	877	983	894	1001	1675	1894		
Prosby	817	917	831	933	847	951	861	966	878	983	894	1001	1675	1894		
Závěrečná modlitba	722	814	1566	1769	1566	1770	862	967	878	984	894	1001	1568	1771		
Modlitba během dne:																
Hymnus	817	918	832	934	848	952	862	967	879	984	895	1002	792	890		
Antifony	818	919	833	935	848	952	863	968	879	985	895	1003	910	1019		
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019		
Krátké čtení	820	921	835	937	851	955	865	970	882	988	898	1005	1676	1895		
Závěrečná modlitba	722	814	835	938	851	955	865	970	882	988	898	1006	1568	1771		
Nešpory:																
	SO 21. 10.															
Hymnus	807	907	821	922	837	939	852	956	867	972	883	989	900	1007	915	1024
Antifony	808	908	822	923	838	940	853	957	868	973	884	990	900	1008	916	1025
Žalmy	808	908	823	924	838	940	853	957	868	973	884	990	901	1008	916	1025
Kr. čtení a zpěv	810	911	825	926	840	943	856	960	871	976	887	994	903	1011	918	1027
Ant. ke kant. P. M.	721	814	722	814	840	943	856	960	871	977	887	994	904	1012	722	815
Prosby	811	911	826	927	841	944	856	960	872	977	888	994	904	1012	918	1028
Záv. modlitba	722	814	722	814	1566	1769	1566	1770	872	977	888	995	904	1012	723	816
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení
Neděle 22. 10. – 29. neděle
v mezidobí

1. čt.: Iz 45,1.4-6

Ž 96(95),1+3.4-5.7-8.9-10a+c

 Odp.: 7b (*Vzdejte Hospodinu slávu a moc!*)

2. čt.: 1 Sol 1,1-5b

Ev.: Mt 22,15-21

nebo Den modliteb za misie

1. čt.: Iz 2,1-5

Ž 98(97),1.2-3ab.3cd-4.5-6

 Odp.: srov. 2 (*Hospodin zjevil svou spásu před zraky pohanů.*)

2. čt.: Řím 10,9-18

Ev.: Mt 28,16-20

(nebo jiná čtení z Lekcionáře VI/1)
Pondělí 23. 10. – nezávazná
památka sv. Jana Kapistránského

1. čt.: Řím 4,20-25

Lk 1,69-70.71-72.73-75

 Odp.: 68 (*Pochválen buď Hospodin, Bůh Izraele, neboť navštívil svůj lid.*)

Ev.: Lk 12,13-21

Úterý 24. 10. – nezávazná památka
sv. Antonína Marie Klareta

1. čt.: Řím 5,12.15b.17-19.20b-21

Ž 40(39),7-8a.8b-9.10.17

 Odp.: srov. 8a+9a (*Hle, přicházím, Pane, splnit tvou vůli.*)

Ev.: Lk 12,35-38

Středa 25. 10. – ferie

1. čt.: Řím 6,12-18

Ž 124(123),1-3.4-6.7-8

 Odp.: 8a (*Naše pomoc je ve jménu Hospodina.*)

Ev.: Lk 12,39-48

nebo slavnost Výročí posvěcení kostela

1. čt.: 1 Král 8, 22-23.27-30

Ž 84(83),3.4.5+10.11

 Odp.: 2 (*Jak milý je tvůj přibyték, Hospodine zástupč!*)

2. čt.: 1 Kor 3,9c-11.16-17

Ev.: Mt 16,13-19

Čtvrtek 26. 10. – ferie

1. čt.: Řím 6,19-23

Ž 1,1-2.3.4+6

 Odp.: Ž 40(39),5a (*Blaze tomu, kdo svou naději vložil v Hospodina.*)

Ev.: Lk 12,49-53

Pátek 27. 10. – ferie

1. čt.: Řím 7,18-25a

Ž 119(118),66.68.76.77.93.94

 Odp.: 68b (*Nauč mě, Hospodine, svým příkazím!*)

Ev.: Lk 12,54-59

Sobota 28. 10. – svátek sv. Šimona a Judy

1. čt.: Ef 2,19-22

Ž 19(18),2-3.4-5

 Odp.: Řím 10,18b (*Všude na zemi pronikl jejich hlas.*)

Ev.: Lk 6,12-19

INFORMACE O PŘEDPLATNÉM TÝDENÍKU SVĚTLO NA ROK 2018

CENA ZA JEDEN VÝTISK SVĚTLA V ROCE 2018 BUDE OPĚT 14 Kč

Roční předplatné tedy činí opět 728 Kč, pololetní předplatné 364 Kč, a to včetně poštovného.

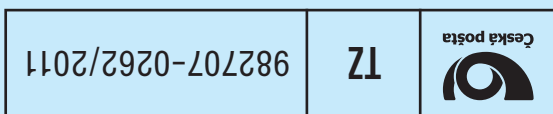
1. Odběratelé, kteří již **odebírají 1-10 kusů** (včetně) Světla týdně, najdou všechny informace spolu s příloženou **složenkou** v tomto čísle Světla. Pokud patříte do této skupiny a složenku uvnitř nenajdete, ozvěte se prosím na naši adresu uvedenou v bodě 4.
2. Odběratelé, kteří již **odebírají 11 a více kusů** Světla týdně, budou dostávat **faktury** vždy začátkem měsíce, čtvrtletí, pololetí či roku, stejně **jako dostávali v tomto roce**. První faktura jim tedy přijde ve Světle č. 1/2018.

Pokud chcete provést nějaké **změny v odběru** (počet kusů, adresa, termíny fakturace), prosíme, abyste je nahlásili nejpozději **do 6. prosince 2017 na adresu uvedenou v bodě 4**. Nezapomeňte uvést své odběratelské číslo z pravého rohu adresky.
3. Odběratelé, kteří si kupují Světlo od hromadných distributorů (např. v kostele), mohou pokračovat v tomto odběru i nadále beze změn.
4. Ti zájemci, kteří ještě **týdeník Světlo neodebírají** a chtějí by si jej předplatit na rok 2018 se zasíláním na svou adresu, mohou si jej objednat na adrese:
Matices cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1

tel./fax: 585 220 626, e-mail: periodika@maticecm.cz

Složenku vložíme do první zásilky.

VÝHODY PRO ODBĚRATELE SVĚTLA:

- při odběru **10-19 kusů** – 10% sleva z prodejní ceny
- při odběru **20-49 kusů** – 15% sleva z prodejní ceny
- při odběru **50-99 kusů** – 20% sleva z prodejní ceny
- při odběru **100 a více kusů** – 25% sleva z prodejní ceny

Na jaře a na podzim 2018 uveřejníme ve Světle nabídku knih, kde poskytneme našim odběratelům **slevu z prodejních cen našich titulů a vybraných knih z jiných nakladatelství.**

www.maticecm.cz

Matices cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVĚTLO – týdeník Matices cyrilometodějské, spolku. Vydává Matices cyrilometodějská, spolka, Dolní nám. 24, Olomouc – IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matices cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Děhner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kiml. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matices cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc I.; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; http://svetlo.maticecm.cz; objednavky@maticecm.cz); e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: knihy@maticecm.cz). Registrace: značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasor aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžádané neověřené příspěvky nevracíme.